

ஏற்பாடு
பூசை
நிதி

அரசியல் நாவல் கருத்தரங்கு

முழு நாள் உரையாடல் நிகழ்வு

வரலாற்றுக்கும் புனைவுக்குமுள்ள உறவை இக்கருத்தரங்கு
பேச பொருளாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளது.
அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்தில் இந்த நிகழ்வு மிக முக்கியமானது.

30 ஓகஸ்ட் 2014

ஈனிக்கிழமை, காலை 10.30 தொடக்கம் மாலை 04.30 வரை

Trinity Centre, East Avenue, London E12 6SG

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

முடி மன்னர்களதும் தக்துவவாதிகளதும் சரிதங்களாக இருந்த வரலாறு, பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பின் வெதுப்களதும் அரசியல் மாற்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய, பஸ்துபற்றிய எழுத்து முறையாக மாறுகிறது. அக்டோபர் புரட்சி துவங்கி உலகமெல்லாம் நிகழ்ந்த, நிகழ்ந்து வரும் போராட்டங்கள், ஈழப்போராட்டம் உட்பட வரலாறு என்பது புதினங்களில் முக்கியமான பகுதியாகி விட்டது.

வரலாற்றின் சார்புநிலை நிலை குறித்த கேள்விகள் புணைவிலக்கியத்தின் சார்பு நிலை குறித்த கேள்விகளாகவும் நிலைத்துவிட்டது.

நிகழ்வின் பின்புதான் வரலாறும் புணைவும் எழுதப்படுகிறது. பல சமயங்களில் புணைவே வரலாறாகவும் வரலாறே புணைவாகவும் ஆகிவிடுகிற அபத்தங்களும் நிகழ்ந்து விடுகிறது. இச்சுழலில் "இலண்டன் அரசியல் நாவல் கருத்தரங்கு" வரலாற்றுக்கும் புணைவு இலக்கியத்திற்கும் உள்ள உறவையும் மரணையும் தனது ஆய்வுக்கான பொருளாக எடுத்துக்கொள்கிறது.

வரலாறு புணைவிலக்கியத்தில் இடம்பெறும்போது என்னவாக ஆகிறது? சார்பு நிலைகளைத் தாண்டியதாக வரலாற்று இடைவெளிகளை நிரப்புவதாக ஆகிறதா அல்லது வரலாறே அழிந்து வேறொன்றாக ஆகிறதா? வரலாறு புணைவை எதிரொலிக்கிறதா அல்லது வரலாற்றைப் புணைவு மறுதலிக்கிறதா? புணைவின் சாத்தியங்கள் எதுவரை? தரவுகளுக்குப் புணைவில் என்னதான் அர்த்தம்? தனிமனித வாழ்வும் புணைவும் வரலாற்றில் பெறும் இடம் என்ன? வரலாற்றுப் புணைவில் அழகியலுக்கும் அனுபவத்துக்கும் உள்ள பங்கு என்ன? இலக்கியப் பிரதி என்பது ஒரு புதிய மெய்மையை முன்வைக்கிறதா? எனப் பல்வேறு கேள்விகளையும் சாத்தியப்பாடுகளையும் முன்வைத்து வரலாற்றுக்கும் புணைவுக்கும் உள்ள உறவையும் முரணையும் இக்கருத்தரங்கு தனது பேசுபொருளாக எடுத்துக்கொள்கிறது.

இந்த சிறுதொகுப்பிலுள்ள நாவல்கள் குறித்த கருத்துக்கள் எழுத்தில் பதியப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே இக்குறிப்பேடு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு கருத்துகள், பார்வைகள் கொண்டோர்களிடையேயான பொது உரையாடலாகவே இந்த அமர்வு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசியல் சமூகப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் இந்த நிகழ்வு முக்கியமானது என நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்நிகழ்வைச் சாத்தியமாக்கிய உரையாளர்கள், பங்கேற்பாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அனுசரணை...

எனில், மேலும் ஒரு இலக்கிய இதழ்
வியப்பி, கலை இலக்கியத் திரைப்பட அமைப்பு

அழைப்பு
துமிழ்மொழிச் சமூகங்களின் செயற்பாட்டகம்

இலண்டன்
30 ஆகஸ்ட் 2014

நிகழ்வு

10:30 - 11:00 பதிவு

11:00 - 11:10 - தொடக்கவுரை கே.கே.ராஜா

தமிழக நாவல்கள்

11:10 - 11:25 தலைமை - யமுனா ராஜேந்திரன்

11:25 - 11:45 தறியுடன் - எஸ். வேலு

11:45 - 12:05 கானகன் - சேனன்

12:05 - 12:25 மினிர்கல் - கார்ல்மார்க்ஸ்

திருந்தினர்ப்படம்

12:25 - 12:45 மாசிலன் - இயக்கம் சல்லீத்ஜி

பதியாணவு 12:45 - 01:30

ஸ்ரீ நாவல்கள்

01:30 - 01:45 தலைமை - லக்ஷ்மி

01:45 - 02:05 உள்ளிக்காலம் - ஆதவன்

02:05 - 02:25 நஞ்சன்ட காடு - சயந்தன்

02:25 - 02:45 கொல்வதெழுதுதல் - பத்தீக் அபூபக்கர்

02:45 - 03:05 உம்மத் - மாதுமை

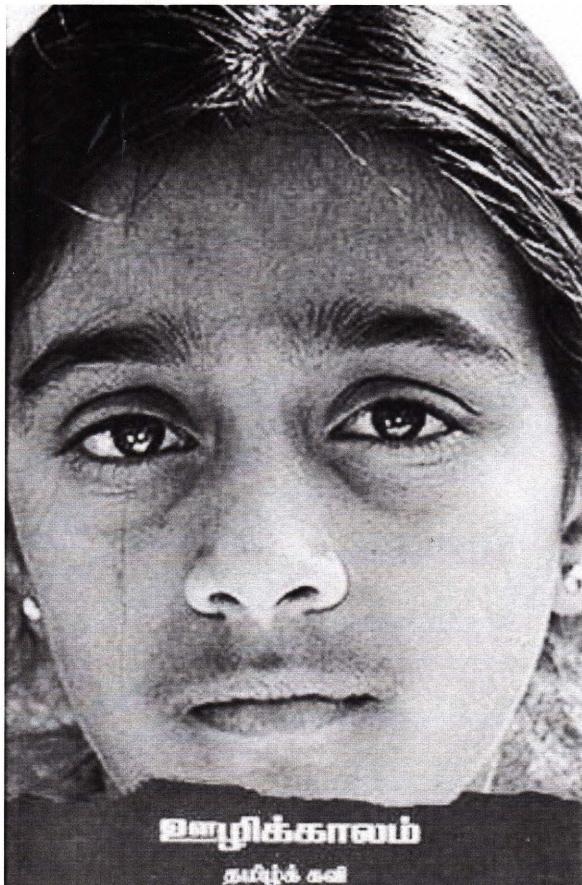
தேனீர் இடைவேளை 03:05 - 3:20

கலந்துறையாடல் 03:20 - 04:45

வழிப்படுத்துகை - எம்.பெளசர்

ஊழிக்காலம்

- ஆதவன்

ஓரு சிறுமியின் முகத்தில் ஏக்கமுடைய கண்கள். அதனை, அந்த முகத்தை அழகிய பின்னனி ஒளியுடன் கூடிய ஒளிப்படத்தை, முன் அட்டையாகக் கொண்டு "ஊழிக்காலம்" நாவல் வந்திருக்கிறது. ஸர்க்கக்கூடிய விதத்தில் நூலட்டையும் வடிவமைப்பும் அமைந்திருக்கிறது. ஒவொரு அத்தியாயத்திலும் ஒளிப்படங்கள் அத்தியாயத்தின் யதார்த்த நிலையைச் சொல்கின்றன. துயர் கொடுக்கும் அத்தியாயங்களைப் படித்த பிறகு துயர் கொடுக்கும் படங்களைப் பார்க்கிறபோது மேலும் வலியும் பெரு மூச்சும் மிகுகின்றன.

நூலில் கையாளப்படும் யதார்த்த மொழி நடை எமது பெரு மூச்சுகள், வலிகள் என்பவற்றையும் தாண்டி வாசிக்கும் ஆவலைத் தூண்டி எம்மை இறுதி வரை வாசிக்க வைக்கிறது.

இந்நாலைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய அரசியல் சூழல், அதன் முக்கியத்துவம், அது கூறும்

வரலாற்று உண்மைகள் அல்லது வரலாற்றுப் பிறழ்வுகள் பற்றி நிறையவே பேச முடியுமெனினும், நான் இதன் அழகியற் கூறுகளை முன்னிறுத்தி அதனாடிப்படையில் இதனைப் பார்க்க முனை கிறேன். கலை பற்றிய அழகியல் கோட்பாடுகள் அரிச்டோட்டில் காலத்திலிருந்து இன்று வரை, பின் நவீனத்துவக் கோட்பாடுகள் வரை விரிந்தும் பரந்தும் கிடக்கின்றன.

நான் இங்கே பயன்படுத்த விழையும், அல்லது எந்த அளவுகோல் கொண்டு அளக்க முற்படுகிறேனோ அந்த அளவுகோல்களை முதலிலேயே சொல்லி விடுகிறேன்.

1. உணர்வு தொற்றும் கொள்கை அல்லது கோட்பாடு.
2. அந்நியமாதல் கொள்கை.
3. உணர்வு விடுபடும் கொள்கை
4. சோசலிச யதார்த்தவாதம்.

இந்த வகைக் கோட்பாடுகளுக்கூடாக அக்கோட்பாடுகளையும் சுருக்கமாகச் சொல்லி இந்த நூலில் அவை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதுதான் எனது நோக்கமாகும்.

1. உணர்வு தொற்றும் கொள்கை.

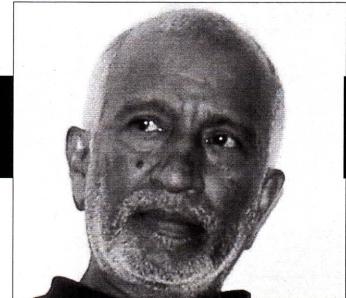
படைப்பவன் என்ன உணர்வில் இருக்கிறானோ அதே உணர்வை வாசிப்பவன் அல்லது நுகர்வோன் அடைய வேண்டும். படைப்போனின் உணர்வுநுகர்வோனுக்குத் தொற்ற வேண்டும். தொற்றினால் அதுவே கலைஞரின் வெற்றி. இதுவே அழகியலுலகில் மிகப் பொதுவானதும் பிரபல்யமானதுமான கொள்கை.

இதனை வியோடால்ஸ்டாயின் "போரும் அமைதியும்" என்கிற பெரும் புதினத்தினுடன் ஒப்பிட்டு அதுவே டால்ஸ்டாயின் கோட்பாடு என்றாயிற்று என்று என் ஆசான் காசிநாதர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் டால்ஸ்டாய் தனது அழகியல் கோட்பாடென்றால் இதுதான் என்று நேரடியாகச் சொன்னாரா என்பது தெரியவில்லை.

இந்த நூலில் அதற்கான உதாரணங்கள் உள்ளன...

2. அந்நியமாதல் கொள்கை

படைப்பவனின் உணர்விலிருந்து நுகர்வோன் விலத்தியே இருக்க வேண்டும். உணர்வுடன் ஒரு

பொழுதும் ஒன்றக்கூடாது என்கிறது இக் கொள்கை. இதனை "பேற்றோல் பிரெக்ற்றின்" நாடகங்களினாடாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அவருடைய "மதர் கறேஜ்" என்கிற நாடகம் சிறந்த உதாரணமாய் திகழ்வதுடன் அவரது வாய் மொழியாலேயே அவர் அந்தியமாதல் கொள்கையினைச் சொல்லியுமிருக்கிறார்.

உணர்வுகளில் ஒன்றிப் போகும் வாசகன், அப் படைப்புச் சொல்லும் செய்தியினைத் தவற விட்டுவிடுவான், ஆகவே உணர்விலிருந்து வாசகன் எப்பொழுதும் அந்தியப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்கிறார் பிரெக்ற்.

அதற்கான உதாரணங்கள் இந்நாலில் உள்ளன.

3. உணர்வு விடுபடும் கொள்கை.

அமெரிக்க மெய்யியலாளர் "ஜோன் ஹோஸ்பஸ்" என்பவர், கலைத்துவம் என்றால் என்ன? என்பதற்கு படைப்பாளி அல்லது கலைஞர் ஒரு படைப்பினாடாக தன்னை வெளிப்படுத்தும் பொழுது உணர்விலிருந்து விடுபடுகிறான். உணர்விலிருந்து விடுபடுதலே கலைவெளிப்பாடாக வந்து கலையாகிறது என்று சொல்கிறார்.

சில உதாரணங்களை இந்நாலில் காணலாம்.:

4. சோசலிச யதார்த்தவாதம்

யதார்த்தம் என்பது கண்முன்னே தெரிவது. எமது புலன் தரவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எமது பெளதீகம் சாத்தியமில்லை. பெளதீகவுலகு என்பது எமது புலன்

தரவுகளுக்குட்பட்ட யதார்த்தமே என்கிறது யதார்த்த வாதம்.

ஆனால் சோசலிச யதார்த்தம் என்பது யதார்த்தத்திலிருந்து முற்போக்கானதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது. அதாவது அடக்கும் வர்க்கம் அடக்கப்படுகிற வர்க்கம் என இவ்வுலகு இரண்டாய் இருக்கிறது என்பது யாதார்த்தவாதம் சோசலிச யதார்த்தமோ அடக்கப்படும் வர்க்கம் முற்போக்குக் குணாதிசயங்களுடன் அடக்கும் வர்க்கத்தினை எதிர்க்கிற கூறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கிறது.

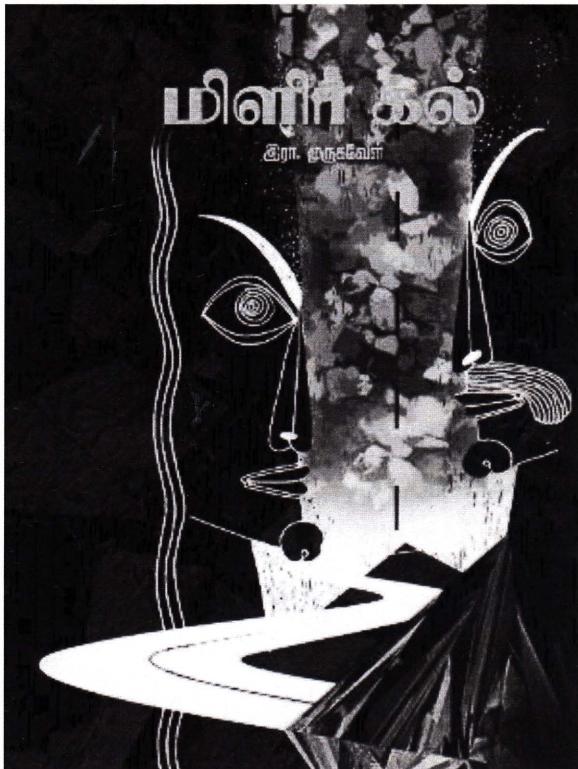
இந்நாலில் அது எப்படி இருக்கிறது என்பதனைப் பார்க்கலாம்...

இறுதியாக, பலவகையான அழகியல் கோட்பாடுகள் இருக்கும் பொழுது மேற்படி நான்கு கோட்பாடுகளை நான் தேர்வு செய்து இந்த நூலைப் பார்த்தமைக்குக் காரணம், இந்நால்மனிதுணர்வுகளின் இயலாமையின் வெளிப்பாடான அவல மனவுணர்வை, இந்நாலில் வரும் எல்லா மாந்தர்களும் கொண்டிருந்தனர். ஒட்டு மொத்தமான இந்த அவல உணர்வுப் பொதியை இந்த நால் எப்படி இலக்கியமாக்கியது என்பதைப் பார்க்கவே உணர்வுகள் தொடர்பான அழகியல் கோட்பாடுகளை நான் கையாண்டேன்.

• • •

மிளிர் கல்

- இரா.கார்ல்மார்க்ஸ்

எதிர்பாராமல் துவங்கிய பயணம். இதை பரிந்துரைத்த யழனா அவர்கள் இது தமிழக அரசியல், வாழ்வு, இரத்தின வாணிபம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது என சுருங்கக்கூறியிருந்தார். அப்படி பட்ட பயணத்தில் எனக்கும் மிக விருப்பமெனினும் அதைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்றபோது கொஞ்சம் தயக்கம். நான் பேச்சாளன் அல்லவே! மேலும் சமீப காலங்களில் இப்படி பட்ட பயணங்களை மேற்கொள்ளாததும் ஒரு காரணம். ஆனால் தமிழக, இந்திய அரசியல் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருபவன் என்ற முறையில் பயணத்தை மேற்கொள்வது என முடிவாயிற்று. பயணத்தை தவிர்த்திருந்தால் அது எவ்வளவு பெரிய இழப்பாய் இருந்திருக்கும் என்பதை பயணத்திற்கு பின் நன்கு உணர்ந்தேன்!

அடிப்படையில் இப்பயணம் வடஇந்தியாவில் வளர்ந்த, சிலப்பதிகார வரலாற்றில் அதிலும் குறிப்பாக கண்ணகியின் மீது அதீப்பற்று கொண்ட மூல்லையின் ஒரு தேடுதல், ஆவணப்படுத்துதல் முக்கிய குறிக்கோள். சிலம்பின்றி கண்ணகியில்லை. அதுபோல் இரத்தினங்களின்றி சிலம்பில்லை, வாணிபமின்றி இரத்தினங்களில்லை. ஆகவே

பயண அமைப்பாளர் இரா.முருகவேள் அவர்கள் தொடக்கத்திலேயே வரலாற்று ஆய்வாளர் பேராசிரியர் "ஸ்ரீகுமார்" மூலம் அவைகளின் பண்டைய வரலாற்றை அறிமுகப்படுத்தி விடுகிறார். அப்பொழுதே பயண திட்டங்கள் எவ்வளவு ஆக்கபூர்வமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவரது "நன்றி"யுரையை படித்தவர்களுக்கு இதில் அதிசயப்பட ஒன்றுமில்லை என்பது விளங்கும்!

சென்னையில் மூல்லையும், அவளது நண்பனும் இடதுசாரி சிந்தனையடையவனுமான நவீனையும் சந்தித்தபின் அவர்களோடுபூம்புகார்!பழையவரலாற்று அடையாளங்களை தொலைத்து விட்டு சமீபத்தில் அணிவிக்கப்பட்ட அலங்கார கோவணத்தோடு பொருந்தமில்லாமல் நின்றாலும் இவ்வளவு நாட்கள் இங்கே வராமல் இருந்திருக்கிறோமே என்ற ஆதங்கம் என்னுள் எழுந்ததை தவிர்க்க முடியவில்லை.

இயற்கை அழித்தது, பழமையின் அருமையறியா பெரும்பான்மை தொலைத்தது, அறிந்த பேராசைக்கார சிறுபான்மை சுருட்டியது போக எஞ்சிய எச்சங்களையாவது பார்க்கலாம் என மீண்டும் தேடுதல் தொடர... அட ஸ்ரீகுமார்!! வேறு ஏதோ ஒன்றை தேடி. நன்று. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு வரலாற்று ஆராய்வாளர் கிடைத்தால் சும்மா விட்டு விட முடியுமா என்ன?

சிறிரங்கம் வழியாக திருச்சி வரை அவரோடு! இடையில் எத்தனை எத்தனை அரிய செய்திகள் அவரிடமிருந்து! வரலாற்றை எப்படி பல்வேறு கோணங்களில் இருந்து அலசி அணுகவேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்தவர். ஸ்ரீகுமாரின் தேடுதல் பண்டைய வாணிபம், இரத்தினகற்கள் போன்றவைகள் பற்றியது. இவரது "இரத்தின" ஆய்வின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த சர்வதேச நிறுவனங்கள் இவருக்கு "ஆக்கமும் ஊக்கமும்" அளிக்க முன்வந்ததில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றும் இல்லை. நவீன் போன்றோருக்கு இதில் ஜயங்களும் கேள்விகளும் எழுந்தாலும் இன்றைய சூழலில் ஸ்ரீகுமார் போன்றோர் அப்படிப்பட்ட உதவியில்லாமல் ஆய்வு செய்வதென்பது ஒரு சவால்தான். சரி செய்திக்கு வருவோம்.

பன்னாட்டு பெருந்தலைகள் தங்கள் வியாபாரத்தில் கை வைப்பதை உள்ளார் பெருந்தலைகள் சும்மா வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருக்குமா என்ன?

விளைவு ஒரு காலையில் யாரும் எதிர்பாராவிதமாக கடத்தப்பட்டார். அவர் விடுபட்டுவந்தது ஒரு துப்பறியும் கதைக்கு நிகரான துடிதுடிப்பான் ஒன்று! உடனே "மசாலா"வை நினைத்து விடாதீர்கள்.

மாறாக வட்டார அரசியல், அதிகாரம், சிறு விவசாயிகள், பழங்கால வட்டக்கல் புதைகுழி என்று வேறு தளத்தில் பயணித்த ஒன்று. இக்கடத்தலால் நடந்த ஒரு மாபெரும் நன்மை என்னவெனில் அது அவர் "கண்ணகி வழி"யில் மேலும் பயணிக்க நேர்த்துதான்!

அதன்பின் மதுரை, கேரள எல்லைக்குள் "சென்று"விட்ட கண்ணகி கோவில் என தொடர்ந்த பயணம் முன்போலவே பெரும்பான்மை மக்களால் மறக்கப்பட்ட புறக்கணிக்கப்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோவில்கள், தளங்கள், சமணர் குகைகள் என பல்வேறு இடங்களையும், சில புதிய முகங்களை சந்தித்தபடியும், கண்ணகி கால அரசியல், பழங்குடிகள் வழக்கங்கள், மதங்களின் செயல்பாடுகள் முதல் அவைகளின் இன்றைய நிலை, போக்கு மற்றும் மனித உரிமைகள் என பல்வேறு அலசல்களோடும் படுவேகமாய் சென்றது. அதே வேகத்தில் ஸ்ரீகுமார் விடைபெற்றபோது மனதில் ஏதோ ஒரு வெறுமை. இத்தனை நாட்கள் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாய் வந்தவராயிற்றே.

இறுதியாக கொடுங்கலூர் காவு தீண்டல் விழா. இது ஒரு தனி அனுபவம். எத்தனையோ கோவில் திருவிழாக்களை பார்த்திருந்தாலும் இது ஒரு புது அனுபவம். இதில் புதைந்திருக்கும் சாதி மத அரசியலை புரிந்துகொள்ள நேர்ந்தபோது கோபமும், வருத்தமும் ஒருசேர வருவதை தவிர்க்க முடியவில்லை. இப்படி பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு அரசியல் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை அறிந்த எனக்கே இப்படி என்றால், இதையெல்லாம் முதன்முறையாக பார்த்துணரும் மூல்லைக்கு எப்படி இருக்கும்?

இதுவும், இப்பயணத்தின் நடந்த வேறு நிகழ்வுகளும் அவைள் முற்றாய் புரட்டி போட்டுவிட்டது. கண்ணகியின் வரலாற்றை அது தொடர்பான பழங்கால இடங்கள், கட்டிடங்கள் மூலம் தேட ஆரம்பித்தவர் இனி கண்ணகியின் வாழ்வை புரட்டிப்போட்ட சிலம்பின் இரத்தினங்கள் மூலம், அதனால் இன்றும் பாதிக்கப்படும் மக்களின் மூலம் தேட முடிவெடுத்துவிட்டாள். மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ள நவீன் அப்பயணத்தில் பங்குகொள்வது என முடிவெடுத்ததில் அதிசயப்பட ஒன்றுமேயில்லை. மகிழ்ச்சி! அம்மகிழ்ச்சியோடு நானும் விடைபெற்றுக்கொண்டேன்.

கதைச்சுருக்கத்தை எனது பயணமாயெழுதியதற்கு முக்கிய காரணம் ஆசிரியர் இரா.முருகவேன்! ஆம், அவரது நடை வாசிப்பவரை நேரே களத்திற்கே இட்டுச்சென்றுவிடுகிறது. கதாபாத்திரங்கள் நம்மோடு ஒட்டி உறவாடுகின்றன. கூடவே பயணித்த உனர்வு. சிலப்பதிகாரம், இரத்தின வணிகம், அரசியல்,

மதம், மனிதவுரிமை என பலவற்றையும் - அதுவும் இவையெல்லாம் கடினமான தலைப்புகளாய் இருந்தும், வைத்துக்கொண்டு விறுவிறுவென்று செல்லும்படி ஒரு பயணக்கதையாக வடிப்பதென்பது ஒரு கலை, ஒரு திறன். அதையும் எனிய நடையில் வழங்குவதென்பது ஒரு சவாலான செயல். அதில் ஆசிரியர் முழு வெற்றி அடைந்திருக்கிறார் என்பது பெரும் பாராட்டுதலுக்குரியது.

ஒரு படைப்பை பற்றி கருத்தும் விமர்சனமும் வைக்கும்பொழுது அது வைப்பவரது அறிதல் - புரிதல், அரசியல் மற்றும் பல்வேறு நிலைப்பாட்டை பொறுத்து மாறுபடும். இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. அவ்வகையில் எனக்கும் இந்நாலின் சில கருத்துகளில் மாறுபாடு உண்டு. நிற்க! சிலவற்றில் மட்டுமே என்பதை மீண்டும் அழுத்திக் கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன். சரி... அப்படியெனில் அந்த சிலவற்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு மற்றவை எல்லாம் பாராட்டுதலுக்குரியது என கூறிவிட்டேன் என்ற சோம்பேறிக்குரங்கை அப்புறப்படுத்திவிட்டு தொடருகிறேன்!

பாராட்ட வேண்டிய அல்லது பிடித்த செய்திகள் என்று பார்த்தால் ஒரு நீண்ட பட்டியலே வருகிறது. அவையனைத்தையும் இங்கே பதிவிட இயலாது என்பதால் முக்கியமானவற்றில் சில:

1. கதை நெடுகவரும் சிலப்பதிகாரம், அதையொட்டிய பழந்தமிழர் வரலாறு, கோவலன் பெயருக்கும் கோவலர் என்ற பழங்குடிக்கும் தொடர்பிரிஞ்குமா? கண்ணகி சேரன்மகள் எனில் அவைள் மீனவ சமூகம் முதல் சில மலைவாழ் சமூகம் வரை உரிமை கொண்டாடுவது ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என பல இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்த செய்திகளை கூட அனைத்து விதமான வாசகர்களும் புரிந்துகொள்ளும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட விவாதங்களுடன் அதே சமயம் ஆய்வுக்குட்படுத்தியபடி கொண்டு சென்றது.

2. மேலே எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கும் மதத்திற்கு மான தொடர்பு, அதன் சாத்தியக் கூறுகள் போன்ற அலசல்கள். அன்றும் இன்றும் மதம் எப்படி பழங்குடி மற்றும் சிறுபான்மை சமூகத்தை, அதன் வரலாற்றை தீரிக்க முற்படுகிறது என்பதை கதையோடு ஓட்டி அழைத்துச்சென்ற விதம்! கொடுங்கலூர் பகவதி அம்மன் கோவில் காவு தீண்டல் விழா இதன் உச்சம்! பல வட்டார அம்மன்கள் முறைப்படுத்தப்பட்ட மதங்களின் கடவுள்களான இரங்கநாதருக்கோ அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு அவதாரத்திற்கோ தாரமாக அல்லது பார்வதியின் அவதாரமாக ஆக்கப்பட்ட வரலாறு உங்களில் பலருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாக்கத்தான் இருக்கமுடியும், ஒப்புப்கொள்ள மனம் மறுத்தாலும்!

3. வரலாற்றை அரசியல் மற்றும் சுய விருப்பு - வெறுப்பிற்கு அப்பாற்பட்டு அனுக வேண்டியதன் அவசியம், இலக்கியவாதிகளுக்கும் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களுக்கும் இடையில் வரும் கருத்து வேற்றுமைகள்-மோதல்கள், இவர்கள் இணைந்து

செயல்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்து உரைக்கும் வாதங்கள். என்னை போலவே ஆசிரியரும் ஆய்வாளர்களின் கூற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதாய் தோன்றுகிறது. காரணம், ஸ்ரீகுமார் வார்த்தையில் "ஆய்வு இரக்கமற்றது". உண்மையை தேட ஆது அவசியம்!

4. ஸ்ரீகுமார் கடத்தப்பட்டதன் பின்னனியை கொண்டு இரத்தினங்கள் பற்றிய உள்ளூர் அரசியல் மற்றும் அதனால் பாதிக்கப்படும் சிறுவிவசாயிகள் முதல் தாழிகள் வரை இன்றைய யதார்த்த பிரச்சனைகளை கண்முன்னே கொண்டுவந்தது.

5. முக்கிய பாத்திரங்களுக்கு ஏற்படும் கருத்தியல் மாற்றங்கள். அதற்கான காரணிகள், நேர்த்தியாய் வடிவமைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் இப்படி பல.

6. முன்பே நான் குறிப்பிட்ட ஒன்று, ஒரு வாசகனாய் நானே இப்பயணத்தை மேற்கொண்ட உணர்வை கொடுத்தது. சுவையான உரையாடல்கள் மூலம் பாத்திரங்களோடு ஒன்றி உறவாட வைத்தது

7. கதையாயினும் சொல்லப்பட்ட செய்திகளால், ஒரு வாசகனாய் என்னை மேலும் அவைகள் பற்றிய தேடுதலை தூண்டியது. இது இந்நாலின் இன்னொரு வெற்றி!

ஐயப்பாடுகளும் மாற்றுக்கருத்துகளும்:

1. நவீன் பாத்திரம் ஓரிடத்தில் "கையில் பணமிருக்க பயன்படுத்தாமல் எளிமையாய் இருந்தால் நடிப்பு" என்பதான கருத்து பாத்திர படைப்பிற்கு ஏற்படுத்தாய் தோன்றவில்லை. இது நவீன் இடதுசாரி சிந்தனைக்காரன் என்பதால் மட்டும் அல்ல, காந்திய சித்தாத்தங்களில் ஈடுபாடு உடைய பலரும் பணமிருந்தும் எளிமையாய் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதாலும்.

2. ஸ்ரீகுமாரை கடத்தி பின் விட்டுவிட்டாலும், அவரை தொடர்கிறார்கள் என்றாலும், மதுரை செல்லும் வழியில் நெடுங்குளம் வைவே (நெடுஞ்சாலை!) அவர்கள் இறங்கி மை அருந்த, டெம்போவை சரிசெய்துக்கொண்டு தொடர்ந்து வந்தவர்கள் இருப்பது. சிலவரி விளக்கங்களை சேர்த்து சுலபத்தில் இதை சாத்தியப்பட வைக்கலாம் என நினைக்கிறேன்.

3. ஆங்கில கலப்பு, அதுவும் கதையின் முன் பாதி உரையாடல்களில் தேவைக்கும் சற்று அதிகமாகவே இருப்பதாக படுகிறது. தமிழகத்தில் பலர் அப்படித்தான் பேசுகிறார்கள் என்றாலும், சில கடினமான வார்த்தைகளையும், ஆசிரியரே விளக்கும் வாக்கியங்களிலும் அவைகளை தவிர்த்தும் குறைத்தும் இருக்கலாம்.

4. சில முக்கிய ஆங்கில பெயர்களை ஆங்கிலத்திலேயே எங்கேனும் தந்திருக்கலாம். ஒரு உதாரணம்: ஆண்டனே வாள். Andanae, Aandane என தேட ஆரம்பித்து ஒருவழியாய் ஆது Antenna என்பதை கண்டுபிடித்தேன்! ஆண்டவனே என யாரேனும் படிக்க நேர்ந்தால் ஆசிரியரே அதற்கு பொறுப்பு!

5. அப்புறம் இடதுசாரிகளிடம் நான் காணும் ஒரு குறைபாடு. ஆது நவீனிடம் இருப்பதில் ஆச்சர்யப்பட ஒன்றும் இல்லைதான். இருந்தாலும், பழங்குடி மக்கள் உரிமை என்ற வாதத்தில் விலங்கினங்களின் உரிமைகளை, காடுகளை பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை தூக்கியெறிந்து விடுவது. வனத்துறை செய்வது எல்லாம் சரி என்பதல்ல இதன் வாதம் ஆனால் இயற்கைக்கும் மக்கள் பெருக்கத்திற்குமான போட்டியில் சில நேரங்களில் சில இடங்களில் மக்களை இடமாற்றம் செய்வது தவிர்க்கமுடியாதது ஒன்றும் கூட.

6. அப்புறம் அந்த சிகிரெட்! நவீனும் ஸ்ரீகுமாரும் அடிக்கடி சிகிரெட் புகைப்பது. கருத்தியல் ரீதியில் இதில் குற்றம் காணமுடியாது என்றபோதும் சில சமயங்களில் அந்த புகை நெடியில் அவர்களோடு சேர்ந்து உட்கார்ந்து உரையாட முடிவதில்லை. நவீனிடம் தோழி என்ற முறையில் கூட மூல்லை குறைத்துக்கொள் என்று கூறாதது ஒரு நெருடல். குடிக்கு அடிமையாகிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய தமிழக இளைஞர்கள் இவர்களை பார்த்து புகைக்கும் அடிமையாகிவிட கூடாது என்ற அச்சத்திலேயே இதை குறிப்பிடுகிறேன்.

• • •

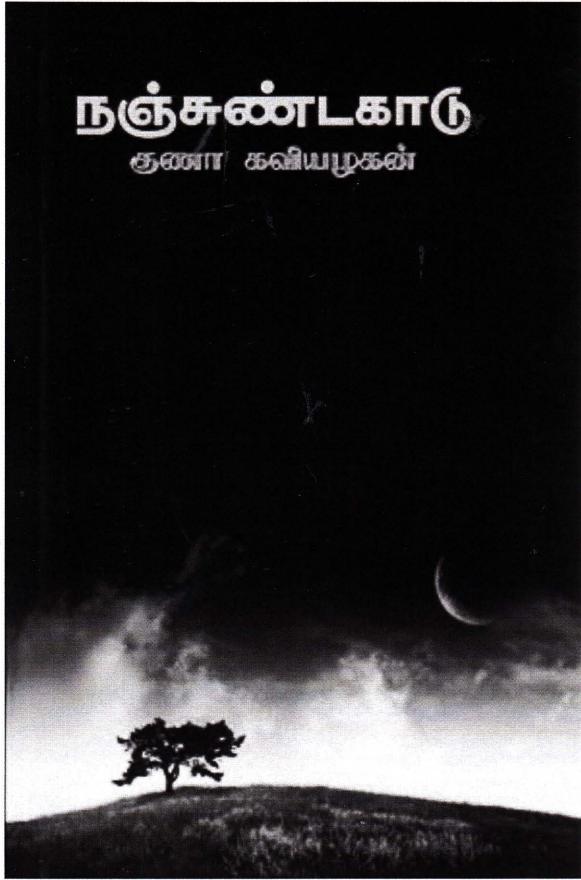
நஞ்சன்டகாடு

- சயந்தன்

நஞ்சன்டகாடு

தணை கவியமுகன்

நழப்போரிலக்கியங்களை ஸழத்தின் சகல இயக்கங்கள் சார்ந்தும், மூன்று பெரும்பாகத்தினுள் குறிப்பிடமுடியும்.

1. போராளிகள், களமாடும் சம காலத்திலேயே எழுதிய படைப்புக்கள்

2. போராட்டத்தின் நேரடிப்பங்காளர்களாக அல்லாத அதனுடைய ஆகரவாளர்களால் எழுதப்பட்ட படைப்புக்கள்.

3. போராட்ட அமைப்புக்களில் இருந்து விலகிய பின்னர் அதிருப்தியடைந்த அல்லது அதிருப்தி அடைந்த பின்னர் விலகியவர்களால் எழுதப்பட்ட படைப்புக்கள்,

இங்கே, நஞ்சன்டகாடு நாவலுக்கு நெருக்கமான பரப்பாக, களத்திலாடும் போதே போராளிகளால் எழுதப்பட்ட நாவல்களை மேலும் குறுக்கி

புலிப்போராளிகளால் எழுதப் பட்ட ஒருசில நாவல்கள் பற்றிய குறிப்புகளோடு நஞ்சன்டகாடு நாவலுக்குள் நுழைகின்றேன்.

புலிகள் இயக்கப் போராளிகளால் சிறு கதைகள், கவிதைகள் பலநூற்றுக் கணக்கில் எழுதப்பட்டிருந்த போதும், நாவல்கள் சொற்பாடு அளவிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றை எழுதுவதற்கான நேரமும் பொழுதும் யுத்தத்தையே தம்முடைய பிரதான இலக்காகக் கொண்டவர்களுக்கு வாய்த்திருக்காது என்பதையும் இங்கே மனம் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறாக எழுதப்பட்ட சில நாவல்கள்..

1. பாலகணேசன் எழுதிய "விடியலுக்கு முந்தைய மரணங்கள்", 1986 இல் இது புலிகளால் வெளியிடப் பட்டது, ஈழத்தின் முதலாவது யுத்த நாவலும் கூட. கொக்கிளாய் ராணுவ முகாமினைத் தாக்கியழித்த நடவடிக்கையினை இலக்கிய அழகியலோடு இந்நாவல் பதிவுசெய்திருப்பதாக தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

2. மலரவனின் "போருலா", 1993ல் வெளியிடப் பட்டது. இதுவும் மாங்குள ராணுவமுகாம் தகர்ப்பையும் அதில் பங்குபற்றிய போராளிகளின் அனுபவங்களையும் மனவிசாரணைகளையும் பதிவு செய்த ஒரு படைப்பு.

3. போராளியாகவிருந்த தமிழ்க்கவி எழுதிய இருள் இனி விலகும் 2004இல் வெளியானது. யாழ்ப்பாணம் இலங்கைப் படையினரால் கைப்பற்ற பட்ட பின்னர் அங்கு அனுப்பப் படுகின்ற பிஸ்ரல் குழு என்று அறியப்படுகின்ற பெண் போராளிகளுக்கான பயிற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து, அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள், சிப்பாய்களை நேராகச் சந்திக்கும் தருணங்கள், சண்டைகள், அடைந்த சாவுகளை அந்தக் குறுப் பறுப்புடியும் வன்னிக்க மீர்வதுவரை இது பதிவு செய்துள்ளது.

4. இதைவிட முந்துவப் போராளியாகவிருந்த தூயவன் 3 நாவல்களை எழுதியுள்ளதாக அறியமுடிகிற போதும், வேறு தகவல்களைப் பெறமுடியவில்லை.

5. இறுதியாக "நஞ்சன்டகாடு", இந்நாவல் வெளியாகின்ற இக்காலத்தில் இதனுடைய ஆசிரியர் ஒரு போராளியாக இல்லாதபோதும், எழுதப்பட்ட 2004 காலத்தில் ஒரு செயற்படு போராளியாகவிருந்தார்.

உண்மைகளும்

அனுபவங்களும் பிரச்சாரங்களும்

இங்கேயோரு கேள்வி எழுகிறது. போராட்டத்தை நடத்துகின்ற, அதனுடைய வெற்றியை மட்டுமே இலக்காகக் கொண்ட ஒரு அமைப்பிலிருந்து பிரச்சாரமில்லாத ஒரு படைப்புச் சாத்தியமா என்பதுதான் அது. உண்மைக்குச் சாட்சியாகவிருப்பதே இலக்கியமென்றால், யுத்தகளத்தில் உண்மை எந்தளவிற்கு அனுமதிக்கப்படும்? அல்லது இன்னொருவிதத்தில், ஒரு பிரச்சாரமென்பது பொய்யையும் கொண்டிருக்குமென்று கருதினால், அப்படிப் பொய்யைக் கொண்டிருக்காத, அதே நேரத்தில், சில உண்மைகளையும் கொண்டிராத பிரதிகளையும் பிரச்சாரமென்று கருதவேண்டுமா என்பதெல்லாம் கேள்விகள்.. இந்தப்பின்னணியிலேதான், மேற்சொன்ன நாவல்களையும் நஞ்சண்ட காட்டையும் பார்க்க வேண்டும்.

முதலாவதாகக் குறிப்பிட்ட விடியலுக்கு முந்தைய மரணங்கள் நாவலை நான் படித்ததில்லை, ஆனால் அதுபற்றி "காலம்" இறுதி இதழில் மு.புஸ்பராஜன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். இயக்கத்தின் வெளியீடு என்பதில் பிரச்சாரம் வெறுப்பட்டும் அளவிற்குத் தலை தூக்கியிருக்கும் என்ற கற்பித்ததை இக்குறுநாவல் மிறீயிருக்கிறது என்கிறார் அவர்.

என்னுடைய வாசிப்பில் நஞ்சண்டகாடும் அவ்வாறானதுதான். இன்னமும் சொன்னால், இந்த நாவல், தாம் சார்ந்த போராட்டத்திற்கு ஒரு நியாயமுண்டு, தம்முடைய நிலைப் பாட்டிற்கு ஒரு நியாயமுண்டு என்பதைக் கூட நேரடியாகச் சொல்ல முயலவில்லை. ஆகக்குறைந்தது ஒரு மென்தீவிரத்தோடு கூடத் தொடவில்லை. மாறாக நாவலின் மாந்தர்களிடையே ஊடுபாவியிருக்கின்ற மன உணர்வுகளிடையேயும், போராட்ட வாழ்வச் சித்தரிப்பின் பின்னாலும், தமிழர்களுடைய அரசியல் நியாயப்பாடு மௌனமாகப் பயணிக்கின்றது என்பதைத் தேர்ந்த வாசகனால் கண்டுகொள்ள முடியும்.

குறிப்பாக தமிழக நண்பர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்வதுண்டு. ஏதேனும் ஒரு தருணத்தில் புலிகள் இயக்கம் தொடர்பாக அவர்கள் கற்பனை செய்கின்றபோது, அதன் தலைவர் பிரபாகரனைத்தான் முதலில் கருதிக் கொள்கிறார்கள். ஆதரவளிப்பதாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்ப்பதாகவிருந்தாலும் சரி தலைமை மீதான மதிப்பீடுகளின் வழியாகத்தான் புலிகள் இயக்கத்திற்குள் இறங்குகிறார்கள். ஆனால் தொண்ணுாறுகளின் தொடக்கத்தில் நினைவுதெரியத் தொடங்கிய என்னுடைய தலைமுறைக்காரர்களுக்கு அப்படியல்ல.. ஒன்றாகப் படித்தவர்கள், விளையாடியவர்கள், நீச்சலடித்தவர்கள், வகுப்பறைகளில் அழிறப்பருக்காகச் சன்னடைபிடித்தவர்கள், இவ்வாறான மிகச் சாதாரண மனிதர்களுக்கு ஊடாகத்தான் புலிகள் இயக்கம் அறிமுகமானது. அதாவது

கீழிலிருந்து மேலாக..

முதலில் குறிப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரை தலைமை மீதான பிம்பம் உடைகிற தருணமொன்று ஏற்படுகின்ற அதே கணத்திலேயே புலிகள் மீதான பிம்பமும் உடைந்துவிடும். எங்களுக்கு அப்படியல்ல.. இந்தச் சாதாரண மனிதர்களுடைய நினைவுகளும், அவர்கள் இல்லையென்ற நிதர்சனமும், அதுவேற்படுத்துகின்ற குற்ற உணர்ச்சியும், சட்டெண்று வெட்டமுடியாத ஒரு ஒட்டுறவாக அந்த இயக்கம் சார்ந்து நீண்டு கொண்டேயிருக்கும்.

நான் குறிப்பிட்ட சாதாரண மனிதர்களின் கதைதான் நஞ்சண்டகாடு.

இந்நாவலில், விசித்திரன், சுகுமார், கோபி, வேதநாயகம், நாகேந்திரன் முதலான மனிதர்கள், மிகச்சாதாரண குடும்பங்களிலிருந்து இணைந்தவர்கள், ஒரு பயிற்சி முகாமில் ஒன்றாகிறார்கள். அவர்கள் எவ்விடத்திலும்கூட தாங்கள் இணைந்து கொண்டதற்குத் தக்துவார்த்தம் ஆனதும் புரட்சிகரமானதுமான காரணங்களைச் சொல்லவில்லை.

காதலிலும் தோற்று வெளிநாடு செல்லவும் இயலாமல் போதைக்கு அடிமையான இந்நாவலின் பாத்திரமொன்று "என்ற கெட்ட பழக்கங்களை விட எனக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் விட ஏலாமல் தவிச்சன். இயக்கத்துக்குப் போனா அதுகளை எப்படியும் விட்டிடுவன். என்னில் எனக்கிருக்கிற வெறுப்பாவது இல்லாமல் போகும். வெளிக்கிட்டு வந்திட்டன்." என்று சொல்கிறான்.

இன்னுமொருவன், "எல்லா வீரமரண உடல்களும் கோப்பாயில் அடக்கம் செய்ய எங்கட ரோட்டாலதான் போகுது. பெடிபொட்டையள், கிழவிகூட கொண்டு போய்ப் புப்போடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு அஞ்சுதடவையும் போகும். ஒவ்வொருக்காலும் நானும் புக்கொண்டுபோய் போட்டுட்டுவந்து சாப்பிடச் சொல்லுறியே? அப்படிச் சாப்பிடேலாமல் தான் வந்தனான்" என்கின்றான்.

பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து போனவனுடைய காரணம் வேறு. "கஷ்டப்பட்டுப் படிச்சன். எஞ்சினியரிங்க் கிடைக்கல். physical சயன்ஸ்தான் கிடைச்சுது. ரெண்டாம் வருசத்தோட கம்பசில படிச்ச வாழ்க்கையில் புதுசா ஒண்டும் பண்ணேலாதெண்டு தெரிஞ்சிட்டுது. அதைவிட இயக்கம் இன்ரலீயண்டாயும் மதிநுட்பமாயும் அக்ரிவாயும் செயல்முனைப்பாயும் இருக்கிறதாப் பட்டிது. இதுதான் சரியான இடமெண்டு வெளிக்கிட்டு வந்திட்டன்"

இந்த நாவலில் கதைசொல்லி விவரிக்கின்ற சுகுமார் என்ற பாத்திரம், மிகுந்த சிந்தனைத் தெளிவு மிக்கது. வறுமையான குடும்பத்திலிருந்து பாசமான அக்காவையும், முகிழ்த சிறு காதலையும் துறந்து அவன் இயக்கத்தில் இணைந்து கொள்கின்றான்.

அவனுடைய உரையாடல்கள், மனித மனங்களையும், வறுமையையும், ஏழை பணக்காரனென்ற வர்க்க வேறுபாடுகளையும், குடும்ப உறவுகளையும் விசாரணை செய்கின்றன. உதாரணமாக, "வேதக்குடும்பத்தில் பிறந்தா வேதச் சமயம், சைவக்குடும்பத்தில் பிறந்தா சைவச் சமயம், என்டமாதிரி கஸ்ரப்பட்டவன் குடும்பத்தில் பிறந்தா கஸ்ரப்பட்டவன்தானே.." என்பதுவும், "சிவனும், தேவியும் உலகத்தைச் சுத்தி வந்தாத்தான் மாம்பழுமென்டு சொன்னவை, அவையஞக்குத் தெரியும் ஒருத்தரால்யும் சுத்தேலாதென்டு, பின்னை தாங்கள் தின்னத்தானே அப்படிச் சொன்னவை", என்பதுவும், "மனிதன் ஒரு மதிப்புத்தின்னி, அவன் உருவாக்கிய கடவுள்கதைகளும் அப்படித்தானிருக்கும்" என்று சொல்லுவதும், "சொந்தபந்தமெல்லாம் வாழ்க்கையில் ஒரு போலி, ஆனால் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான போலி" என்பதுவுமான கூர்மையான உரையாடல்களை அவன் நிகழ்த்துகிறான்.

இவ்வாறு மனித விசித்திரங்கள் ஒன்றிணைந்து போராளிகளாக மாறும் காலகட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற உளச்சிக்கல்களை வெளிச்சொல்வது நாவலின் இன்னொரு பரிணாமம். அவர்கள் தமக்குள் மோதுப்படுகிறார்கள், பொறுப்பாளரிடம் காட்டிக்கொடுக்கிறார்கள், காட்டிக் கொடுத்தவனையும் காட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்.

இப்படிக் காட்டிக்கொடுக்கிற சந்தர்ப்ப உரையாடல்கள் எனக்குச் சுவாரஷியமாயிருந்தன. "இவர் மாஸ்ரர்" "அங்க மாஸ்ரர்" "ஓம் மாஸ்ரர்.." "செய்தவர் மாஸ்ரர் .." என்றோ அல்லது "ஓமண்ணே.. அவரண் னை.. அது வண் னை.. அப் பவும் சொன்னான் அண்ணை" இந்த உரையாடல்கள் எனக்கு ஓம் ரீச்சர், இவர் ரிச்சர், என்றமாதிரித் தோன்றுகிறது) பட்டப் பெயர்கள் சூட்டுகிறார்கள், ஒருவரை ஒருவர் ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள், பிறகு ஒன்றாகச் சேர்கிறார்கள், வருத்தக்காரனில் பரிவு கொள்கிறார்கள், அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு கழிவறைக்குச் செல்கிறார்கள்.. இவற்றைப் படிக்கின்றபோது ஓர் இராணுவ இயக்கமென்ற தரிசனம் மனதில் தோன்றவில்லை. மாறாக நெருக்கமான நண்பர் குழாமொன்றினையொத்த உணர்வு ஏற்படுகிறது. அதிலொரு உண்மையும் இருக்கிறது.

அதைப்போலவே ஒருவனைப் போராளி ஆக்குகின்ற நடைமுறை விவரிப்புக்களும்.. உடலை வருத்துகின்ற பயிற்சியும், பயிற்சியிலிருந்து தப்புவதற்காக பொய்யாக மயங்கும் போராளிக்கு முதுகில் விளாசும் பொறுப்பாளரும், பயிற்சிக்குக் கள்ளமொளிக்க, நல்லெண்ணையைக் குடித்து வயிற்றாலடிக்கச் செய்வதும், புண்ணில் புழுப்பிடித்து மனப்பதுவும், காய்ச்சலடிப்பதுவும், கால் வீங்குவதும், துப்பாக்கிக்குரிய மரியாதையை கொட்டான் என்ற பொல்லுக்கு வழங்குவதும், தவறும்பட்சத்தில் தண்டனை பெறுவதும், நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்த இடத்தில் பொறுப்பாளர்களின் அதிகாரம் பற்றிப் பேசவேண்டும். நாவல் வாசிப்பில், பொறுப்பாளர்கள் தங்களுடைய அதிகாரங்களை மிகக் கடுமையாகப் பிரயோகிப்பதான், தோற்றுப்பாடு இயல்பாக ஏற்படுகிறது. எனக்கு நம் சமூகத்தின், இயல்பான ஆசிரியர் மாணவர் உறவும், அதிலிருக்கின்ற வன்முறைப் பிரயோகங்களும், அதிகாரமுமே நினைவுக்கு வருகின்றன. இது இந்தச் சமூகத்திலிருந்து எழுந்த இயக்கமென்பதையும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கின்றேன்.

இதில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். குறிப்பாக இங்கோதான் போராளிகளுக்கும் மேல் மட்டத்தினருக்கும் அதிகாரங்கள் உருவாகின்றன என்று முகப்புத்தகத்தில் யமுனா குறிப்பிட்டதாக நினைவு. இதனைத் தனிப்பரப்பாகவும் உரையாடலாம். ஆனால் தலைக்கு ஒழுங்காக எண்ணேய வைக்காத போராளியைத் திட்டும்போது அந்த அதிகாரத்திலிருக்கிற கரிசனையையும் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வதென்பதுவும் ஒரு கேள்வியல்லவா..

இவ்வாறு போரப்பயிற்சியின் கடினமும், அந்த வலியும் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்ற பின்னரையில்தான் இந்த நாவல் வெளியாவது இரண்டுமுறை புலிகளால் நிறுத்திவைக்கப்பட்ட செய்தியையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். புலிப்போராளியால் எழுதப்பட்டு, க.வே பாலகுமாரனால் முன்னுரை வழங்கப்பட்டு, அச்சுக்குத் தயாரான நேரத்தில், 2 தடவைகள் தடையுத்தரவுகள் கிடைத்ததாக நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. போராட்ட வாழ்வென்பது எவ்வளவு வலி மிகுந்தது என்பதையும், பயிற்சியின் கடினத்தையும் இந்நாவல் விரிவாகப் பதிவுசெய்வதானது ஆட்சேர்ப்பைப் பாதிக்கக்கூடுமென்று கருதியிருக்கலாம்.

இன்றைக்கு ஈழப் போரைக் குறித்த இலக்கியங்கள், பெரும்பாலும், ஈழப்போர் பயணித்த பாதை பற்றியும், அதனுடைய தடம்புரள்வையும், விமர்சனத்தோடும், சிலநேரங்களில் வன்முழும் வெறுப்பும் நொதிக்க நொதிக்கவும், வெளியாகிக்கொண்டிருக்கிற இக்காலச் சூழலில் அந்தப்போராட்டத்தின் பங்காளர்களாகிய சாதாரண மனிதர்களின் கதையை, தூயதும், கொச்சைப்படுத்த முடியாததுமான தியாகத்தை, அவர்களுடைய பேரன்பையும் மானுடத்தையும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்களுடைய ஆன்மாவை, இந்நாவல் ரத்தமும் சதையுமாக முன்வைக்கிறது.

எல்லோர் முதுகிலும் விழுந்த ஈழித்தம் என்ற பிரம்படியை, வாய்ப்புக்களாக மாற்றும் தந்திரமும், விச்சுழித்தனமும் இல்லாத இந்த உண்மை மனிதர்களின் கதையைப் படித்து முடிகின்ற போது, குற்ற உணர்ச்சி நம்மைக் கவ்விக்கொள்கிறது.

• • •

கானகன்

- சேனன்

அட்டன்பராவும் அப்பாவி ஆடுகளும்...

உலூறவு கொண்ட காதலர்கள் பிரிந்து வேறு வேறு திருமணம் செய்துகொள்ளும் கதைப் படத்தைப் புரட்சிப் படம் எனக் கொண்டாடும் "தமில் சினிமா" கால கட்டத்தில், நடிக்கத் தெரியாத நடிகர் நின்ட நிலையில் முழிசிக் கொண்டிருக்க, பின்னனி இசையைப் போட்டு இழு இழு என இழுத்து வெற்றிகரமாக நாடகங்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் "ரி வி சீரியல்" கால கட்டத்தில்,

கானகன் ஒரு திரைப்படமாக வந்திருந்தால் அது ஒரு சிறந்த படம் என முற்போக்காளர்கள் கொண்டாடியிருக்கக்கூடும். "வந்தபடங்களில் ஒருநல்ல படம்" என நாமும் சொல்ல நேர்ந்திருக்கும். ஆனால் ஸ்கஷ்மி சரவணகுமார் "நாவல்" எழுதியிருக்கிறார். இதை திரைக்கதை விமர்சனமாக எழுதியிருந்தால் வேறு விதமாகப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். நல்ல நாவல்களும் வந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ் சமூலில் நாம் அடக்கி வாசித்துவிட முடியாது.

கதையால் நிமிர்த்த முடியாத புத்தகத்தை அரசியலால் நிமிர்த்திவிட முடியுமா என்று யோசித்துப் பார்த்து அதிலும் பெயிலாகியாச்சு. நாவல் தொடும் அரசியல் "தொடப்பட வேண்டியதே". ஆனால் புதிதில்லை. டேவிட் அட்டன்பரா தொடங்கி அவதார் படம் வரை இது "தொட்ட" விசயமே. உலகின் அனைத்துத் தொலைக் காட்சிகளிலும் - இணையத்திலும் அட்டன்பரா பாணியில் எடுக்கப்பட்டதாக்குமென்றிகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. வேட்டை இன்று புதினமில்லை. கானகத்தின் உயிர்ப்பை உறிஞ்சிக் குடித்து வதை பட்டு தசையும் ரத்தமுமாக முகத்தில் அடிக்காமல் வெறும் புலி ரத்தத்தில் வழுக்கி வழுக்கி நடக்கிறது கதை. கானகத்து கதை என்பதால் மட்டும் கவனத்தை யாசி நிற்பது தவறு.

"பேசாப் பொருளைப் பேசுகிறேன்" என்ற போர்வையில் தொடாத ஒன்றைத் தொட்டுக் கவனம் கொள்வதை முன்னிறுத்தி இயங்கும் அரிசியலை நாம் உடைக்க வேண்டும். அதிகாரம் தவிர்க்கும் "கதைகள்" பல உண்டு. அனைத்தும் சொல்லப் படவேண்டியவையே, பேசப் படவேண்டியவையே. ஆனால் அவற்றை "தொடுவதால்" மட்டும் எமது புல்லாப்பை வாங்கி விட முடியாது. ஒதுக்கப்படுவதன் உயிரும் அதன் விடுதலையும் எமக்குள் துடிக்கவேண்டும் என அம்புலோதிப் படுகிறோம். தூர் நின்டு தடவித் தடவிக் காட்டுவதால் எமக்கு என்ன தெரியாததைத் தெரியப் படுத்தி விட முடியும் உங்களால். "மலைதான் எல்லா வளங்களையும் விட அதிகமாய் கொள்ளையடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றைப் பதிவு செய்யும் அவசியத்தை இங்கு பெரும்பாலானவர்கள் உணர்ந்திருப்பதாக தெரியவில்லை" என நாவல் ஆசிரியர் நமது "தாழ்வு மனப்பான்மையில்" நேரடியாக கையை வைக்கிறார்.

போராட்டங்களை முன்னெடுக்காதவர்கள் சற்றுப் பயப்படத்தான் வேண்டும். தயவு செய்து கதையை படமாக எடுங்கள். பரப்புங்கள் கானகத்து கொடுமைகளை. இதை ஒரு அரசியல் நடவடிக்கையாக முன்வைத்தால் நாம் உங்கள் காலதியில். கதை எழுதி "அதை நாலு பேர் படிச்ச, நாப்பது பேர் கலந்துரையாடி" - கானகத்தை காப்பாற்றுவதெல்லாம் நடக்கிற காரியமா?

ஏறத்தாள் 3000 வனப் புலிகள் மட்டும்தான் உலகில் எஞ்சியிருக்கின்றன என அழுது அழுது மில்லியன் கணக்கான டாலர்களை கரைத்துக்கொண்டிருக்கும் விலங்கு நல தொண்டர்கள் - குழு குழுவாக காணாமற்

போய்க்கொண்டிருக்கும் வன மனிதர்களைப் பற்றிக் கண்டுகொள்வதில்லை என்பது புதிய கதையில்லை. இந்தியாவில் மாவோயிஸ்டுகள், ஸ்டாலினிஸ்டுகள், சூரிப்பாக ட்ரொட்டஸ்கிஸ்டுகளில் இருந்து மாந்தர் நல சங்கங்கள் வரை பேசப்பட்டு ஒப்பாரி வைத்து முடிக்கப்பட்ட விசயம்தான் இது. அந்த ஒப்பாரியில் தனது குரலையும் இணைத்துக் கொண்டதற்கு அண்ணன் லக்ஷ்மி சரவணகுமாரை நாம் வருக வருக என வரவேற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இந்த விசயத்தில் நாவலை நாம் தலையில் வைக்கிறோம்.

கானகம் சார்ந்து இன்னுமொரு அரசியல் பற்றியும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இன்று தமிழக இலக்கியத்தை முதுகு சொற்யும் சனி ஒன்று ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கண்ட கண்ட பாட்டுக்கு புத்தகங்கள் தூக்கி ஏறியப்படுவதும் - பப்பாவில் ஏற்றிப் பூசிக்கப்படுவதும் நிகழ்வதற்கு பின்னால் ஒரு "சொறி"யும் அரசியல் இயங்குகிறது. சொறிமுறை மற்றும் சொறிதல் அளவுகள் ஆகியன வைத்து இலக்கியங்களின் பலம், பலவீனம் பேசப்படுகிறது. சொறிமுறை அரசியலை ஊக்குவிக்கும் பிதாவாக சாருநிவேதிதா ஒரு நவ அவாதாரம் எடுத்தியங்குகிறார். விற்பனையையும் விலாசம் காட்டுதலையும் முன்வைத்து இன்று சில "கூட்டுக்குடும்பங்கள்" கலைக் கொலை செய்து வருகின்றன. இதுதான் கலை என இங்கு ஒரு வரைவிலக்கணம் வைப்பதற்கு ஒரு துணிவும் எமக்கில்லை. பிறகு ஆயிரத்தெட்டு ஆங்கிலப் பெயர்களுடன் சாரு நமக்கு பொல்லெடுத்துக் கொண்டு வந்துவிடுவார். வேண்டாம் பிரச்சினை. அவருக்கு கிடைத்த "சொறியில்" ஒரு பாதியாவது எனக்கும் கிடைத்திருந்தால் நாமும் புழுகி எழுதியிருக்கலாம்.

ஆனால் சாரு சொன்ன ஒரு விசயம் சாரி. கானகன் நாவலுக்கு "திருஷ்டி" கழிப்பது போல் ஒரு முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார் எஸ்.வி. ஆர். அவர் ஏதோ தன்ற பாட்டுக்கு எழுதிக் கொண்டே போகிறார். தான் ஒரு நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதுகிறோம் என்ற எந்தப் பிரஞ்சஞ்சும் இல்லாமல் தான் முன்பு சந்தித்த வன அதிகாரியில் தொடங்கி பலதும் பத்தும் எழுதிக் கொண்டு போகிறார் அவர். ஆனால் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தால் எஸ்.வி. ஆரின் கெட்டித் தனம் விளங்கிவிடும். நாமும் விமர்சனம் எழுத வேண்டிய கட்டாயத்தில் மேற்படி கிறுக்கி தள்ளிக் கொண்டிருக்கவில்லையா. அதுதான் இது. இதுதான் இது. அவரும் அதே வேதனையைப் பட்டிருப்பார் போல. அவருக்கு கிடைத்த "சொறி"யின் அளவு அவ்வளவாக இருந்திருக்கிறது. அவர் பின்வருமாறு நாவலைப் பாராட்டியிருக்கிறார் என்றால் பாருங்கள்! விலங்குகளை நேசிப்பவர்களுக்கு அவற்றின் மொழியில் பேசத் தெரியும் என ஒரு குண்டைப் போடுவர் சொல்கிறார் -: "ஆக கானகன் நாவலில் யானைகளுக்கும் புலிகளுக்கும் நினைவாற்றலும் கூறறவும் இருப்பதாகச் சித்தரிக்கப்படுவது யதார்த்தமானதாகவே தொகிறது". தேவே தட்ட அட்டன்பரா!

தமிழகத்தோடு ஒப்பிடும் பொழுது ஈழத்து நாவல் சூழல் பாராட்டப்பட வேண்டியதே. வருங்காலத்து ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் ஒரு நாவல் எப்படி எழுதக்கூடாது என்பதை அறிய இது போன்ற நாவல்களைப் படிக்கவேண்டும். ஒருகாலமும் தமிழகத்து தொய்வு தொத்திக் கொள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழகத்து நாவல் பண்பாடு "பக்கங்கள் நிரப்புதல்" அழுத்தத்தில் தொங்கி செத்துக்கொண்டிருக்கிறது. "தினமும் இரண்டு மணி நேரம் வீதம் ஒரு அறுபது பக்கங்கள் எழுதியிருந்தேன்..பின் மூன்றே நாட்களில் இரவு பகலென மொத்த நாவலையும் எழுதி முடித்து விட்டேன்" என வெட்கப்படாமல் எழுதியிருக்கிறார் லக்ஷ்மி சரவணகுமார். கதை விளக்கத்தை விரிக்க என அல்லது அது போன்ற ஏதாவது ஒரு பொய்யை எழுதி எங்களை காப்பாத்தியிருக்கக்கூடாதா?

நன்பர்கள் மேலும் சில பக்கங்களை எழுதச் சொன்னதால் பக்கங்களை எழுதிச் சேர்த்தேன் என ஆசிரியர் எழுதியிருப்பதைப் படிக்கும் பொழுது "பெரும்பான்மை நாவலை மூன்று நாளில் எழுதி முடித்திருக்கிறார் என்பதைப் படிக்கும் பொழுது" "பரிசுத் தொகை உடனே நாவலை எழுதச் சொன்னது" என விழுந்தடித்து எழுதிய கதையைப் படிக்கும் பொழுது, எமக்கு அழுகை அழுகையாக வருகிறது, ஐயோ. ஐயோ. வறுமை எழுத்தாளனுக்கு புதிதில்லை. வறுமையிலும் கலையை வறுக்காத வரலாறு ஒன்றுண்டல்லவா? அதை நினைத்து நாம் நம்மை தேற்றிக்கொள்வோம்.

நீங்கள் அட்டன்பராவைப் பாருங்கள். வீணாக ஏன் கதையோடு மோதுவான். வேண்டுமானால் ஆசிரியருக்கு ஒரு போன் போட்டுப் பேசங்கள். சொறிகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். அதன் பிறகு புலிகளிடம் அடிவாங்கிய ஆடுகளுக்கும் கவலை செய்வோம்.

இப்படிப்பட்ட விமர்சனங்கள் எவையும் "சொறி"களை இழந்து வாட வைக்க வல்லன. ஒதுக்குதல் ஒதுங்குதலை வரவேற்பன. அதனால் என்ன. "இந்தப் பூமியில் நிலையாய் வாழ்ந்தவன் யாரடா" என்ற பாட்டுக்கு "சொறியால் வாழ்ந்தவன் நானடா" என பதில் பாட்டு பாடிவிட முடியாதல்லவா?. "பரப்பு விரிகிறது, பாம்பு படமெடுக்கிறது, கோழி கூவுகிறது, புலி வேட்டையாடுகிறது" என்றெல்லாம் கதை எழுதவும் முடியாது.

• • •

கொல்வதமுதல் 90

- பதீக் அபூபக்கர்

தெரியும் கிழக்கு முஸ்லிம் பண்பாட்டியக்கமும்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மொழியினதும் பண்பாட்டினதும் முன்வைப்பு முறையானது ஒரு பாரம்பரிய சமூக நாவலுக்குரிய பாத்திரத்தை கவனமாகச் செய்கின்றது என்பதற்கு இதன் அரசியலைக் கடந்து வெளித் தெரியும் பலவேறு சமூகவியல் கூறுகளினாடாக அடையாளம் காண முடிகிறது.

யுத்தத்தின் சமூகவியல் பாதிப்புக்கள்

- பொருளியல் வன்முறை. - சீதனம்
- குமருப்பிள்ளைகள்
- போரினால் கைம்பெண்களானவர்களின் வாழ்வா தாரம்/மறுவாழ்வு

யுத்தகாலத்தில் அதிகளவான கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பெண்கள் வாழ்வாதாரத்துக்காக மத்தியகிழக்குக்கு பணிப்பெண்களாகச் செல்லுதல்.

சப் ஏஜன்ட் எனப்படும் துணை முகவர்களால் வேறு தெரிவேயின்றி பாலியல் துஸ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாதல்

கிழக்கு முஸ்லிம்களின் குடும்ப முறைமையின் இயல்புத்தன்மையானது போரினால் பாதிக்கப் பட்டதன் விளைவு பெண்களை வன்முறை மற்றும் சுரண்டல் துஸ்பிரயோகம் என மொத்தமும் கலந்த ஒரு நிர்ப்பந்தமான வழியைத் தெரிவுசெய்ய வைக்கின்றமை.

2 கிழக்கிலங்கையின் இறுக்கமான கட்டுப்பாடு களுக்குள்ளும் நிகழும் அழகான இசை கலந்த காதல் கிராமியத்துடன் முன்வைக்கப்படும் விதம். மலேசிய வாசதேவன் / கடற்கரை / பாலத்தடி)

நாவலின் நிலம் சார் மொழியின் துல்லியமான பயன்பாடு அதன் அரசியல் இயக்கத்துக்குப் பொருதும் பயன்பட்டிருப்பது இந்த இடத்தில் முக்கியமானது.

வசைச் சொற்களின் பயன்பாடு தனக்கேயுரிய தனித்துவமான பாணியில் மொழி வழக்கில் கலந்திருக்கின்றமையானது சொல்லப்படுகின்ற விதம் அதன் அரசியல் தருணங்களைப் பலப்படுத்துகின்றது.

இப்பிரதியின் இயங்கு தளமானது இரண்டு வேறு பட்ட மன நிலைகளுடன் பிரதிக்குள் நுழைவதை சாத்தியமாக்குகின்றது.

01. பிரதியாக்கம் மற்றும் கதை சொல்லி,
02. பிரதி முன்வைக்கும் அரசியல்

01 பிரதியாக்கம் பற்றியது.

வரலாற்றுக்கும் புனைவுக்குமிடையிலான பெரும் தத்துவ உரையாடலுக்கு மிகவும் மரபு ரீதியான ஒற்றைக் கதைசொல்லல் முறைமையினை எவ்வளவு தாரம் இப்பிரதி சாத்தியமாக்கும் என்பது கேள்விக் குரியதே.

சம்பவங்களையோ தான் முன்வைக்கின்ற சமூக முறைமையே ஒப்புவித்து முடித்துவிடுகின்ற மரபு ரீதியான Mainstream கதை சொல்லல் முறைமையே இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியிருந்தும் ஏன் இப் பிரதி இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலில் பிரதியாக்கத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது?

1 மொழி
கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மொழியின் வழக்கு (Dialects) பிரதியினாடாக அழகாக முன்வைக்கப்படும் முஸ்லிம் மொழிக் கூறுகளும் அதனுடே வெளித்

02. பிரதி முன்வைக்கும் அரசியல்

இந் நாவல் பிரதி முன்வைக்கும் இலங்கை மூஸ்லிம் களின் தனித்துவ அடையாள அரசியலின் கதை

பிரக்ஞெ நாரே தகபீர் அல்லாஹ், அக்பர்) ஆரம்பம்

தலைவர் X அரசியல் கருத்தியல் = தலைவர்

அதிகாரம் = தனிநபர் மற்றும் சுயநல அரசியல்

போராட்டம் = சமூகக் கொண்டாட்டம் = அபத்தம்

90களின் மூஸ்லிம் தனித்துவ அரசியலுக்கான பிரக்ஞெயும் அஸ்ரபும் பெரும் உணர்ச்சி அலை களாகப் பிரவாகித்த மூஸ்லிம் கிராமங்களின் கதைகள் ஏராளம். அதிலொரு கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் கிராமத்தினது அரசியல் கதையே இருவாகும்.

மூஸ்லிம் கட்சி அரசியலின் வீழ்ச்சி அல்லது கருத்தியல் ரீதியான சமனான வளர்த்தெடுப்பு இல்லாமை குறித்த உரையாடல் தொடங்கப்பட சிறந்ததொரு உசாத்துணையாகப் பிரதி இப்பிரதி பயன்படுத்தக்கூடுதல்.

தனிநபர் அரசியலாக மாறிப் போன சமூக அரசியலானது தலைவர் என்கின்ற அதிகார மொத்த மாகி மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான உரையாடல் களைத் தடுத்து வந்த விதம்.

அதிகாரத் தேட்டத்தை நோக்கிய பயணமாக தலைவராலேயே மாற்றப்பட்ட விதம்.

உண்மையினை, தன்னுடைய காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களின் பதிவுகளை சிறுபான்மையினத்தின் அரசியல் போராட்டத்தினை மொத்தமாக ஒப்புவிக்கின்றதாக, அதற்கென முன்னரே முடிவெடுக்கப்பட்ட செய்தியின் சீரான இயக்கத்துக்கென புனைவு என்பது அங்கங்கே தூவி விடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதே இப் பிரதியாக்கத்தின் உச்சபட்ச அரசியலாக இருக்கிறது என்பதைத் தாண்டி இதன் உள்ளடக்கம் கொண்டிருக்கின்ற அரசியலானது பேசப்படக் கடினமானது என்பது உண்மையாகும்.

ஆனாலும் இலங்கை மூஸ்லிம் தனித்துவ அரசியல் பிரக்ஞெயில் தொடங்கி ஒரு நகைச்சுவையாக மாறியிருக்கும் மூஸ்லிம் அரசியல் கட்சியினதும் அது ஆரம்பமாகக் காரணமான ஒரு இனத்தின் தனித்துவ அரசியல் போராட்ட எழுச்சியினையும் கருத்தியல் ரீதியாக மீளாய்வு செய்வதற்கான பெரும் உசாத்துணையாகவும் இப் பிரதி இயங்க முடியும்.

அதற்கு இரண்டு காரணங்கள்

ஓன்று

இப் பிரதி முன்வைக்க வரும் அரசியல் கதைக்கான கால இடை வெளி இன்றைய மூஸ்லிம் அரசியலின் நிகழ்காலத்தில் மிக விரைவாகவே சங்கமித்துக் கொள்ளுகின்ற விதம். நாவலில் பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கும் முத்து முஹம்மதுகள் இன்று இலங்கைப் பாராளு மன்றத்துக்குள் உலாவுகின்ற அபத்தம்) அதுவே இதன் நேர்மையான அரசியல்சார் புனைவுத்தன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

இரண்டாவது

இது போன்ற உண்மையான சம்பவங்களின் தினக் குறிப்புக்கள் கிழக்கிலங்கையில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியும் அதன் தலைவரும் ஊடுருவிய அத்தனை ஊர்களுக்குள்ளாக இன்னமும் ஏராளம் இருக்கின்றமை.

தலைவர் இருந்த காலத்தில் அவரின் வசீகரத்திலும் ஆரத்தழுவி உரிமையோடு எல்லோர் முன்னும் பெயரைச் சொல்லி அழைக்கிறார் என்பதற்காகவும் கள்ள மவுனம் காத்த எத்தனையோ

மாற்றுக்கருத்துள்ள புத்திஜீவிகள் இனியாவது கருத்தியல் அடிப்படையிலான விமர்சனங்களை மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீது முன்வைக்கத் தூண்டும் உரையாடல்களை இப் பிரதியிலிருந்த உருவாகக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையையும் மிக நீண்ட காலங்களுக்குப் பின்னரான ஒரு பதிப்பு நமக்கு விட்டுச் செல்கிறது.

• • •

தறியுடன்

- எஸ்.வேலு

மக்களுக்கு முழு மனதுடன் தொண்டு செய்வது, ஒரு கணமெனும் மக்கள் திரளிடமிருந்து நுழைய பிரியாமல் வைத்திருப்பது, எனதுச் செய்தாலும் மக்களின் நலன்களிலிருந்து அன்றி, ஒந்வரின் கய நலனிலிருந்தோ அல்லது ஒரு சிறு கும்பலின் நலன்களிலிருந்தோ தொடங்காமல் இருப்பது, மக்கள் மீதான நமது பொறுப்பையும் கட்சியின் தலைமை உறுப்புகள் மீதான நமது பொறுப்பையும் ஒன்றாகக் கந்துவது, இவையே நமது தொடக்கப் புள்ளியாகும்.

-மாவோ

இந்த நாவலின் கதைக்களாம் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (1980-1985) தமிழகத்தில் சேலம் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் நடைபெற்ற மக்கள் யுத்தக் கட்சியின் அரசியல் பணிகளையும், போராட்டங்களையும் இணைத்த ஒரு புனைவாகும். முதலில் இந்த நாவலின் பகுதிக்குள் உள் நுழையும் முன்பு அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழக சூழலில் பல்வேறு பகுதிகளில் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து சென்ற நக்சல்பாரி அமைப்பினை சிறிதனவு அறிந்து கொண்ட பின்பு இந் நாவல் வாசிப்புக்குள் செல்வோமெனில்

சிலவற்றை எளிதாக புரிந்து கொள்ள இயலும். 1968களில் வெடித்தெழுந்த வசந்தத்தின் இடிமுழக்கமாக தொடங்கிய நக்சல்பாரி இயக்கம் இந்தியாவெங்கும் எதிரொலித்தது.

இந்தியாவில் புரட்சிக்கான பாதை என்பது புதிய வகைப்பட்ட புதிய ஐனநாயகப் புரட்சியே எனவும், திருத்தல் வாதிகளின் பாதையான நாடாளுமன்ற பாதையை புறக்கணித்து ஆயுதப்போராட்ட பாதையை நடைமுறையில் மேற்கொள்வது என தீர்மானத்துடன் தோழர் சாருமஜாம்தார் தலைமையில் மார்க்சிய-லெனிய கட்சி 1969இல் உதயமானது. தமிழகத்தில் தோழர் அப்பு தமிழ் மாநில தலைமைக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்.

இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் அழித்தொழிப்பு போராட்டங்கள் நடைபெறுகிறது. கட்சி மிகப்பெரும் நெருக்கடிக்கு உட்படுகிறது. 1972இல் தோழர் சாருமஜாம்தார் கொல்லப்படுகிறார். அதற்கு முன்பே தோழர் அப்பு 1970இல் படுகொலை செய்யப்படுகிறார் அல்லது காணாமல் போகடிக்கப்படுகிறார். கட்சி புரட்சிக்கான அடிப்படைகளை சரியாக உருவாக்கிய போதும், அழித்தொழிப்பினை ஒரு வடிவமாகப் பார்க்காமல் அழித்தொழிப்பு ஒன்றே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது தவறாகும் என்பதை பின்பு உணர்ந்து கொண்டது. கட்சி அணைத்திந்திய அளவில் பிளவுகளை சந்தித்தது. இதன் எதிரொலி தமிழ் நாட்டு மாநில கட்சியிலும் எதிரொலித்தது. தமிழகத்தில் மூன்று பிரிவுகளாக கட்சி பிளவு பட்டது.

1980 களில் மக்கள் திரள் வழியின் அடிப்படையில் மக்கள் யுத்தக் கட்சி உருவானது. தமிழகத்தில் புரட்சிகர மக்கள் இயக்கக்த்தில் ஒரு பண்புமாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது. இது தீவிரவாத தவறுகள் மக்கள் திரள் வழியின் மூலம் சரி செய்யப்பட்டது, மக்கள் திரள் அமைப்புகள் கட்டப்பட்டன. தமிழகத்தின் மற்ற மாவட்டங்களிலும் மக்கள் திரள் அமைப்புகளில் புரட்சிகர சக்திகளும் உழைக்கும் மக்களும் பரந்துபட்ட அளவில் அணிதிரண்டனர். குறிப்பாக திருச்சி, தஞ்சை பகுதிகளில் கிராமப்புற இயக்கத்திலும், சென்னை, சேலம் மாவட்டங்களில் தொழிற்சங்கத்திலும் உழைக்கும் மக்கள் பெருமளவில் அணிதிரட்டப்பட்டனர்.

தமிழகத்தில் மக்கள் திரள் அமைப்புகள் ஆந்திர மாநிலத்தின் அனுபவத்தினை கணக்கில் கொண்டு கட்டப்பட்டன. இதன் விளைவாக தருமபுரியில்

பலமான மக்கள் திரள் இயக்கம் தொடர்ச்சியான அடக்குமுறையை எதிர் கொண்டும் உருவானது. தருமபுரியில் தோழர் பாலன் தலைமையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டமான கந்து வட்டிக் கொடுமை, இரட்டை தேனீர் குவளை, கூலி உயர்வு, சாதியக் கொடுமை, உட்பட பல்வேறு போராட்டங்கள் அன்றைய தமிழக எம்.ஜி.ஆர் அரசாங்கத்தினை நிலை குலையச் செய்தன. அரசின் அடியாள் படையான தமிழக காவல்துறை ஐ.ஐ.தேவாரம் தலைமையில் நிராயுதபாணியான இளைஞர்களை கொன்று குவித்தது. தோழர் பாலன் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஆனாலும் அரசை பொறுத்தவரை அவர் இன்றளவும் தலை மறைவானவராக இருந்து வருகிறார்.

1980களில் இருந்து இன்றுவரை சிறைகளில் புரட்சியாளர்கள் இல்லாத நாட்களே இல்லை என்றாலில் பெண்கள் உட்பட பயங்கரவாத அடக்குமுறை சட்டங்களின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு தொடந்து சிறைகளில் தள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பாசிச் அரசுகளுக்கு எதிரான போராட்ட களத்தில் தோழர்கள் ரவீந்திரன், சிவா, நவீன் போன்றவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கட்சி மற்றும் வெகுஜன இயக்கங்கள் பயங்கரவாத சட்டங்களின் கீழ் தடைசெய்யப்பட்ட போதிலும் தொடர்ச்சியான இயக்கங்களின் செயற்பாடு அரசை அச்சுறுத்தவே செய்கின்றன. இந்திய அளவில் - மாவோயிஸ்ட் - இயக்கம் பெரும் அளவில் பல்வேறு போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதுடன், பல்வேறு புரட்சிகர கட்சிகளும் மாவோயிஸ்ட் அமைப்புடன் ஐக்கியப் பட்டு வருகின்றன. பச்சைவேட்டை என்ற பெயரில் இந்திய அரசு மாவோயிஸ்ட்கள் மீதும், பழங்குடிமக்கள் மீதும் உள்நாட்டு போரை தொடுத்து வருகிறது. வரலாறு நெடுகிலும் கட்சிக்குள் சில பிளவுகளும் அதை எதிர் கொண்டு கட்சி அடுத்த கட்டடத்திற்கு முன்னேறி செல்வதும் என்பதும் தொடர்ச்சியான போக்காக இருந்து வருகிறது, இதில் தமிழக சூழலும் விதிவிலக்கல்ல...

இந்த பின்புலத்தினை ஆதாரமாகக் கொண்டு - தறியுடன் - பிரதிக்குள்.

"வெட்டிக்கதை பேசி திரிந்த" - இரண்டு தொழிலாளர்களுக்கிடையே நடந்த அரசியல் மாற்றத்தினை மிக விரிவாக விவரிக்கிறது இந்த நாவல். அரசியல் தலையீடு அற்ற ஒரு தொழிற்சங்கத்தினை தொடங்கும் சிவலிங்கம் பிறகு போராட்டத்தினை வழி நடாத்த இயலாத சூழலில் அப்பகுதியில் இயங்கும் நக்சல்பாரி தோழர்களின் வழிகாட்டுதலில் எவ்வாறு அப்போராட்டம் வெற்றியடைகிறது என்பதுடன், அரசியலற்ற வழி என்று எதுவும் இல்லை என புரிந்து கொண்டு எவ்வாறு நக்சல்பாரி கட்சியுடன் இணைந்து செயல் படுகிறார் என்பதனை விவரிக்கிறது. நக்சல்பாரி என்றாலே அச்சத்துடன் பார்ப்பதும் அல்லது விலகி ஒதுங்கிக் கொள்வதுமாக இருக்கும் விசைத் தறி தொழிலாளி இரங்கன் வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலும் அரசியலிலும் சிவலிங்கத்தினால் எவ்வாறு வழி நடாத்தப்பட்டு

அழைத்து செல்லப்படுகிறார், பின் தன்னை போராட்டத்தில் எவ்வாறு முன்னிலைப் படுத்துகிறார் என்பதான் காட்சிகளையும் விவரிக்கிறது இந்த நாவல் பிரதி. விசைத்தறி தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை நம் கண்முன்னே கொண்டுவரும் இப்பிரதி, நாமும் அதில் ஒரு தொழிலாளியாகவோ, சகோதரமாகவோ, தந்தையாவோ மாறிவிடும் அனுபவ நிலையை தருகிகிறது. போராட்டம், வறுமை, சமூக கொடுமைகள், பெண் சிக்க கொலை உட்பட) பற்றியும் அப்பகுதியில் நிலவக் கூடிய சமூக அமைப்பில் சாதிகளும் அதன் பாத்திரங்களும் பற்றி விவரிக்கிறது.

சக தொழிலாளி ராசாத்தி விபத்தில் கையை இழப்பதும், அவருக்கு மருத்துவ உதவி செய்வதில் தொடங்கி இழப்பீடு பெற்றுத் தருவதிலும், விசைத்தறி தொழிலாளர் சங்கத்தின் உதவியை பெறுவதும் அவர்களின் வாயிலாக கிடைக்கப் பெறும் பத்திரிகையில் தருமபுரி தோழர் பாலன் போராட்டங்களை அறிந்து கொள்வதும் அதன்பால் ஈர்க்கப்படுவதும் அரசியல் பட்டறையில் சார்நுமலீம்தாரரை பற்றி அறிந்து கொள்வதும், எனவிரிகிறது நாவல்.

முதலாளி சதியால் காவல் துறையில் ரங்கன் சித்திரவதை படுவதையும் சங்கம் அவரை மீட்டெடுக்கும் வழி முறைகளையும் ஒரு கட்சியின் நடைமுறை வேலை திட்டத்தை முன் வைத்து விவரிக்கிறது. தனது தங்கைக்கு சாதி மறுப்பு திருமணம் செய்து வைப்பது. ரங்கனுக்கும் கல்யாணிக்கும் நடக்கும் காதல் பற்றியும் ரங்கன் தலைமறைவு தோழர்களை சந்திப்பதும் அவர்களுடன் விவாதிப்பதும் படிப்பதும் தனது முதலாளியால் வேலை இழப்பதுவும் பின்பு முழுநேரப்பணியாக சங்க வேலைகளால் தன்னை ராமலிங்கம் மற்றும் சகதோழர்களுடன் இணைத்துக் கொள்வதுமாக கதை செல்கிறது. காவல்துறை மற்றும் உளவுத்துறையின் செயல்பாடுகள் எபோதும் முதலாளிகளுக்கு துணை போவதை இக்கதை சொல்கிறது.

நிலப்போராட்டங்களை முன்னெடுப்பது, குண்டர் தடுப்புச் சட்டத்தில் முன்னணி தோழர்களை கைது செய்யப்பட்டபின் தொழிலாளர் போராட்டங்களுக்கு ரங்கன் தலைமையேற்பது, தருமபுரி பாலன் சிலை திறப்பில் விழாவில் பொது மக்களுடன் பங்கெடுப்பதும், உரையாற்றுவதும் தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளுக்கு விசைத்தறி போராட்டங்களுக்கு ஆகரவான சூழலை உருவாக்குவது, சக தோழர்களின் கைதின் போது உடனடியாக பிணையில் எடுப்பது (அர்த்தகாரி) காவல்துறை தேடுவது, சிறைசெல்வது, சிறை அனுபவம், கத்தர் நிகழ்ச்சி, வாழ்க்கை துணையாக ராமாவரம் வெது வார்டு பகுதியை சேர்ந்த மாரியம்மாளை தெரிவு செய்வது, இறுதியில் ஒரு நாள் இரவு ரங்கன், எதிரிகளால் கொல்லப்படுவதுடன் அவரின் படுகொலைக்கு காரணமானவர்களை தண்டிக்க தொழிலாளர் வர்க்கம் செல்வதுடன் கதை நிறைவடைகிறது.

கதை கட்சியின் வெகுஜன போராட்டங்களை மையப்படுத்தியே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. போராட்டங்கள் மற்ற பகுதிகளுக்கு விரிவடைவதும் மக்கள் சங்கத்தின்மீதும், கட்சியின் மீதும் நம்பிக்கை வைப்பதும், தங்களை இணைத்துக்கொள்வதையும் விவரித்துள்ளார் நாவல் ஆசிரியர்.

மேலும் இந்த நாவலில் தலைமறைவு தோழர்களை பற்றிய விவரணத்தில் இந்த நாவலுக்கு ஒன்றிணையாத தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவை வெறும் அமைப்புடனோ அல்லது கட்சியுடனோன் நெருக்கத்தையோ அல்லது முதல் தரமான தகவல்கள் என்ற தோற்றப்பாட்டைத்தான் உருவாக்குகின்றன.

மேலும் பொதுப்புத்தி சார்ந்த சொல்லாடல்களும் சிந்தனை போக்குகளும் நிரவிக் கிடக்கின்றன. கல்யாணி பற்றிய வர்ணிப்பாகட்டும் அறிவு ஜீவித தோழரை பற்றிய அறிமுகமாகட்டும், ரங்கனின் சித்தியை பற்றிய விபரிப்பாகட்டும் மற்றும் "செட்டுக்கார சாதிய" குறியீடு ஆங்காங்கே நிரவிக் கிடக்கிறது. பாரதிநாதனின் கதாநாயகன் ரங்கன் இதைப்பற்றி மௌனித்து விடுகிறான். அதேபோல் பண்பாட்டு விழுமியங்களை முன்வைத்து நிறைய தடுமாற்றங்கள் நாவலில் நிகழ்கின்றன. ரங்கன் மாரியம்மாளை கல்யாணம் கட்டுகிறாயா? என்பதிலிருந்தும், சிவலிங்கம் கல்யாணியை ரங்கனின் காதலியாகவே பார்ப்பது போன்ற தடுமாற்றங்கள், ரங்கனுக்கும் அவனது தந்தைக்குமான உறவு, முதலாளி தொழிலாளியை சித்தரிக்கும்

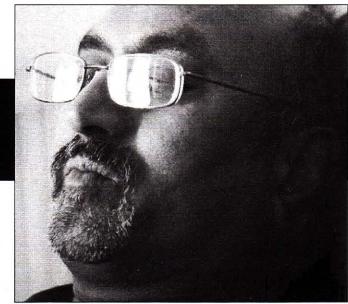
போக்கில் உள்ள செயற்கைத்தனம் போன்றவை சினிமாபாணி வகையில் அமைந்துள்ளது. புரட்சிகர அமைப்புக்களில் இருந்து விலகி நின்று தற்கால அரசியல் போக்கை கருத்தில் கொள்ளாமல் பழை நினைவுகளை அசைபோடுவதாக மட்டுமே உள்ளது. அதனால் நிகழ்கால அரசியல் விமர்சன போக்குக்கு இந்த நாவல் ஒரு மாயத் தோற்றத்தை உருவாக்க முயல்கிறது. பொன்னுலகம் பதிப்பகமும் அதன் அரசியலும் இதைத்தான் செய்கிறது. அனைத்தையும் ஆவணமாக்கல் என்ற தன்னார்வ அமைப்புக்களின் சிந்தனைப் போக்குக்கு மற்றும் இணக்க, அடையாள அரசியலுக்கு உட்பட்டுப் போகக் கூடிய அபாயமும் நாவலில் உள்ளது.

தோழர் திம்மக்காளி உட்பட மற்ற தோழர்களின் ஆயுள்கால சிறைவாச தியாகம் பல்வேறு இழப்புக்களிடையேயும் தோழர் சங்கரசப்புவின் தொடர் அர்ப்பணிப்பு மற்றும் எண்ணற்ற தொழிலாளர்களின் தொடர் அர்ப்பணிப்பும் அடக்குமுறையை எதிர்கொள்ளுகிறதும் பெண்களும் குழந்தைகளும் விளிம்புநிலை மக்களும் போராட்டங்களுடனும், அடக்குமுறைகளுடனும் இணைந்தே பயணிப்பதுவும் கண்ணீரை வரவழைக்கிறது. அபாரமான உழைப்பும் ஒவ்வொரு நபர்களும் இந்தக்கதையின் நாயகர்களாக இருப்பதுதான் இந்த நாவலின் சிறப்பே.

• • •

எழு அரசியல் நாவல்கள்

- ஜமுனா ராஜேந்திரன்

பாரதிநாதனின் 'தறியுடன்'

தமிழக இடதுசாரி அரசியல் வரலாற்றில் அதிகமும் அறியப்படாத வட ஆற்காடு தர்மபுரி மாவட்டங்களில் மாவோயில்குகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற விசைத்தறித் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் பற்றிய நாவல். உணர்ச்சிகரமும் வெகுஜன திரைப்படத் பண்புகளும் கொண்ட இந்த நாவலில் விளிம்புநிலைப் பெண்கள் வெளிப்படுத்தும் ஒர்மம் நிகரில்லாதது. நக்சலைட் இயக்கத்தின் முழுநேர ஊழியனான ரங்கன் பெருமழையிரவில் கொல்லப்படும் நிகழ்வு இயற்கை அன்னை அவர்மீது பொழியும் முகாரிராகம் போன்ற மொழியால் உருவாகியிருக்கிறது.

கதை இன்றிலிருந்து கால்நூற்றாண்டுக்கு முன்பு முடிகிறது எனும் கவனத்துடன், அக்கால கருத்தியல் வேறுபாடுகள் சார்ந்த புரிதலுடன் வாசிக்கப்பட வேண்டிய மிகமுக்கியமான அரசியல் நாவல். அறியவரப்பெறாத வரலாற்றைப் பதிந்தவராகவும் ஒரு கதை சொல்லியாகவும் "தறியுடன்" நாவலில் பாரதிநாதன் வென்றிருக்கிறார்.

இரா.முருகவேளின் 'மினிர்கல்'

கண்ணகி தொன்மங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும் ஒரு ஆய்வும் மாணவியும் அவளது கல்லூரித் தோழனான இடதுசாரிச் செயல்பாட்டாளனும் ஆவணப்படம் ஒன்றினை உருவாக்கும் பொருட்டு பூம்புகார் முதல் கொடுங்காளர் வரை மேற்கொள்ளும் சாகசப் பயணம் குறித்த நாவல். பயண இலக்கியம் என்பது வாசகணைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வது. அழைத்துச் செல்பவரைப் பொருத்து எமது அனுபவங்களும் அறிதலும் அரசியல் புரிதலும் மாறுபடும். மோட்டார் சைக்கிள் டயரியும் பொலிவியன் டெரியும் பயண இலக்கியக்கங்கள்தான். தெல்மா அன்ட் லாசி, மீரா, திருடா திருடா போன்று ரோட் மூவீஸ் எனப்படும் திரைப்பட வகையினமும் திரைக்கதையாகப் பயண இலக்கியங்கள்தான். ஹெமிங்வே, சிங்காரம் போன்றவர்களதும் இவ்வகை இலக்கியம்தான். சாகசம் இத்தகைய எழுத்து வகையின் அடிப்படைப் பண்பு. இரா.முருகவேளின் மினிர்கல் இந்த வகை சாகசப் பயண நாவல்.

பண்ணாட்டு மூலதனம், கண்ணகி ஆய்வு, மாவோயிச மற்றும் மனித உரிமை அரசியல் என சமகால இந்தியாவை சாகச நோக்கில் அணுகும்

வேகமான நாவல். அம்பர்தோ எகோவின் "த நேம் ஆப் த ரோஸ்" நாவலின் வேகமும் ஆய்வுச்சாகசமும் மினிர்கல் நாவலில் இருக்கிறது. நாவலின் இறுதியில் கொடுங்காளர் கண்ணகி உற்சவம் சித்தரிக்கப்பட்ட விதம் முருகவேளின் சபால்ட்டரன் சொல்முறையின் உச்சம்.

லஸ்மி சரவணக்குமாரின் 'கானகன்'

பழங்குடி மக்களின் இருப்பும் வாழ்முறையும் அரசினாலும் பண்ணாட்டு மூலதன சக்திகளாலும் சூறையாடலுக்கு உள்ளாகிவரும் காலத்தில் அவர்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கும் நாவல். கானகனை வாசிக்கும்போது ஜங்கிள் புக், போன்யோ, டார்ஜின், சோளகர் தொட்டி, பிரின்சஸ் மோனாக்ளோ, ஒரு இந்தியக் கனவு, சென்னினீஸ் மிருக்யா எல்லாம் ஞாபகம் வந்துபோன்று. பெனான், சார்த்தர், நெருதா, மார்க்ஸ், வெளின் போன்ற தத்துவவாதிகளின் பெயர்கள், வண்மமல்ல புலியின் நீதியுணர்வு எனும் வாசகம், இனம், தற்கொலை போன்றன அனைத்தும் கானகன் புத்தகத்தை வாசித்து முடித்தபோது எனக்குள் தங்கியிருக்கின்றன.

இயற்கையை வென்று வாழ்வது என இப்போது எவரும் பேசுமுடியாது. இயற்கைக்கும் மனிதனுக்குமான சமநிலை பேணல் அல்லது இயைபு குறித்துத்தான் நாம் பேசுமுடியும். பட்டாம்புச்சி விளைவு குறித்துத்தான் பேசுமுடியும். வேட்டை குறித்த நுண்விவரங்களாகத் துவங்கும் நாவல், இரண்டாம் பகுதியில் வேகமாக அரசியல் பேசும்போது துவக்க நுண்விவரங்கள் காணாமல் போய்விடுகிறது. மூன்றாவது பகுதியில் சமகாலத் தமிழ்த்திரைப்படத்தின் காட்சித் தொகுப்பு போன்ற வேகம். கானகனும் நம்கால காடும் குறித்த சித்தரிப்புகள் இன்னும் இன்னுமான நுண்அரசியலை எம்மிடம் கோருகின்றன.

ஒரு மனிதன் அல்லது ஒரு இனம் சரணடைவதற்கு முன்பாக ஆன்ம பலத்தைக் கொண்டிருக்காவிட்டால், அடிமையாவதுதான் தவிர்க்கமுடியாத விளைவாக இருக்கும். மிருகங்களின் தற்கொலை என்னும் ஆன்ம பலத்தை முன்மாதிரியாக மேற்கொள்ளும் எவரும் ஆளுமைமிக்க நாயகனாகலாம். காட்டில் வாழ்கிறவர்களுக்கு அந்தக் குணம் இயல்பிலேயே உண்டு" (195-195) எனும் நாவல், சார்த்தராயும் பெனானையும் துவக்கத்தில் படைப்பாளி உரையாக முன்வைக்கும் நாவல் உருவாக்கிய எதிர்பார்ப்பை

இறுதிவரையிலும் அது நிறைவு செய்யவில்லை. காடு குறித்த மனோரதியமான சித்திரத்தைத் தருவது ஒரு அணுகல் முறை. திரையிலும் இலக்கியத்திலும் அதற்கு நிறையச் சான்றுகள் உண்டு. காடு, மனிதர்கள், சமநிலை குலைக்கும் அதிகாரம் என்பதுதான் காடு குறித்த நம்காலத்தின் இடையறாத நுண்சித்திரிப்பாக இருக்க முடியும். கானகன், காடு குறித்த வியத்தலாக, விதந்தோதுதலாக, மனோரதியமான சஞ்சாரமாகவே முடிந்துவிடுகிறது.

தமிழக்கவியின் 'ஊழிக்காலம்'

2009 மே 17 முன்னிவாய்க்கால் பேரழிவு குறித்த, எட்டுமாத காலத்தில் பெண்களும் குழந்தைகளும் வெகுமக்களும் எதிர்கொண்ட நெஞ்சைப் பிளக்கும் கொந்தளிப்பான அனுபவங்களை விவரிக்கும் நாவல். ஊழி எனும் தொன்மச் சொல்லுக்கு நவீன அரசியலில் பேரழிவு எனப் பிரதியிடலாம். மிலோவான் டிஜிலாசின் மூன்றாவது வர்க்கம், மாவோவின் சோசலிசக் காலகட்டத்தில் வர்க்கப் போராட்டம், பின்புரட்சிகர சமூகங்களில் நிர்வாகிகள், விடுதலைப் புலிகளின் இடைக்கால அரசில் புதிதாகத் தோன்றிய அதிகார வர்க்கம் என இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு பொதுத்தன்மை உண்டு,

சுயநலன்களை முன்வைத்து புரட்சிகரத் தலைமைக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு அகழியை இவர்கள் வெட்டுகிறார்கள். புரட்சியின் தலைமை மக்களிடமிருந்து அந்தியமாகிறது. சிலவேளை மக்களுக்கு எதிரியாகவும் ஆகிறது. நாவலில் பார்வதியாக வரும் தமிழ்க்கவி புலிகள் அமைப்பில் மதிப்புற்குரிய இடத்தில், தலைவரைச் சென்று சந்திக்கும் இடத்தில் இருந்தவர். அவரே இத்தனைப் பெருந்துயரை அடைந்திருப்பாரானால் சாதாரண மனிதர்களின் இறுதித் துயரை எண்ண மனம் அஞ்சகிறது. தளபதிகளைப் பின்னை பிடிக்காரர்கள் என்றே குறிப்பிடும் பார்வதி, 2009 மே 17 வரையிலும் நெஞ்சறுதியுடன் போராடிய போராளிகளின் விடுதலையுணர்வுக்குத் தலைவணங்கிச் செல்கிறார்.

2009 மே 15 இல் துவங்கும் நாவலின் முதல் அத்தியாயம், 2009 மே 17 ஆம் திகதி இறுதி அத்தியாயத்துடன் முடிகிறது. முன்னிவாய்க்காலுக்கு முன்பான இறுதி எட்டு மாதங்களில் விடுதலைப் போரில் பெண்களும் குழந்தைகளும் எதிர்கொண்ட பேரழிவுகளின் பதிவு ஊழிக்காலம்.

குணா கவியமுகளின் 'நெஞ்சன்ட்காடு'

குடும்பத்தையும் அதற்கான தமது பொறுப்புகளையும் விட்டுவிலகிய போராளிகளின் தனிமைத்துயரும், சமவேளையில் ஆண்களற்ற குடும்பங்களைக் கொண்டு நடத்த வேண்டியிருந்த அன்னையரதும் அக்காக்களதும் நிராதரவான வாழ்வும் குறித்த நாவல். மக்சிம் கார்க்கிக்கு அன்னை, குணா கவியமுகனுக்கு அக்கா. விடுதலை அமைப்பினால் எங்கே அதிகாரம் தோன்றுகிறது அதனை போராளிகளின்

கூட்டுச்சிந்தனை எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறது
என்பதனை நாவல் பேசுகிறது.

உறவுகளிலிருந்து தனித்த போராளிகளுக்கு காடு தோழனாக நெருங்கி வருகிறது. பிறைநிலை ஊஞ்சலாக ஆகிறது. போராளிகளின் குடும்பங்கள் குறித்து இயக்கம் அக்கறைப்பட வேண்டும் எனத் தலைவருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறான் நாவலின் நாயகன். விடுதலைப் போராட்டம் குறித்த வன்முழும் வெறுப்புமே ஈழ இலக்கியமாக அறியப்படும் சூழலில் போராட்டத்தின் மானுட முகத்தை, போராளிகளின் பேரன்பை, அதனது சகல முரண்களுடனும் முன்வைக்கும் நாவல் நெஞ்சன்ட் காடு.

ஆர்.எம்.நெளாஸாத்தின் 'கொல்வதெழுதுதல் 90'

1990 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு மூஸ்லீம் கிராமத் தளத்தில் இயங்கும் இந்நாவல் அக்கிராம மக்களையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட போர்க்கால அனுபவங்களையும் பேசுகிறது.ஃபீல் குட் மூவி என்று சொல்வார்கள். இந்திய, தமிழ் சினிமா என்றால் கடைசியில் சுற்றும் புடைசூழ ஊர்மக்கள் திரளா நடக்கும் நாயகன் நாயகி திருமணக் காட்சி. ஹாலிவுட் படம் என்றால் நாயகன் நாயகி கட்டிப்பிடித்து முத்தமிழும்போது காமேரா வானத்துக்குப் போகும். படைப்புமொழி, ஜனரஞ்சக சினிமா, சமகால அரசியலை எள்ளல் தொனிக்கச் சொல்லும் சொல்நெறி என அனைத்தும் கலந்த நாவல் கொல்வதெழுதுதல் 90.

கிழக்கு மாகாணத்தின் "பள்ளிமுனை" எனும் மூஸ்லீம் கிராமத்தில் நகைப்புக்குரியவனாக இருந்த ஒரு ஏழை விவசாயியின் மகன் இலங்கை மூஸ்லீம் கட்சியோன்றின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பல்வேறு போராட்டங்களுக்கு இடையில் காதலியைக் கைப்பிடிக்கும் வெற்றிநாயகனாகவும் ஆகும் கதை. அரசியல் கொலைகளின் பின்னிருக்கும் தனிநபர்க் காரணங்களை அலகும் நாவல். எவரும் எவரையும் கொலை செய்துவிட்டு எவர் மீதும் குற்றம் சுமத்தலாம் எனும் தொன்னூறுகளின் கிழக்கு மாகாண அரசியல் சூழலைப் பின்னணியாகக் கொண்ட ஜனரஞ்சக நாவல் கொல்வதெழுதுதல் 90.

ஸர்மிளா செய்யித்தின் 'உம்மத'

முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்த யுத்தம் மனிதர்களின் மீது தினித்த, குறிப்பாகப் பெண்களின் மீது தினித்த அவலத்தைச் சொல்லும் நாவல். மூன்று பெண்களின் துயர இருப்பையும் அதிலிருந்து அவர்கள் மீள்வதற்கதாக நடத்தும் போராட்டத்தையும் விவரிக்கும் நாவல்.கிழக்கு மாகாண தலிபானியர்களிடம் தப்பி ஏறாவுரிலிருந்து வெளியேறும் தவக்குல் நாவலின் இறுதியில் இலங்கையிலிருந்தே வெளியேறி தனது நேபாள மனித உரிமைச் சகாவிடம் செல்கிறார்.

குடும்பத்தினால் புறக்கணிக்கப்படும், தனது சொந்தத் தாய் மாமானால் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படும்

மாற்றுத் திறனாளியான போராளிப் பெண் யோகா, பால்யம் முதலே அவனுக்குள் தகித்த தற்கொலைப் பாதையைத் தேர்ந்து தன்னைத்தானே எரியுட்டிக் கொள்கிறாள். பிறிதொரு போராளியும் மாற்றுத் திறனாளியும் ஆன தெய்வானை தான் காதலித்து சிங்கள ராணுணவுத்தினன்று மரணத்தை ஏற்று வலியுடன் வாழப்பழகிக் கொள்கிறாள். உம்மத் ஒரு தளத்தில் இழப்புக்களையும் இன்றைய தமிழ்ச்சமூகத்திற்குத் தேவையான பெண்சோதரத்துவக் கூட்டுணர்வையும் உணர்ச்சிகரமாக நெகிழ்ச்சியுடன் முன்வைக்கும் நாவல்.

பிறிதொரு தளத்தில் போருக்குப் பின்னான இனக்க அரசியலை அரசு சாரா நிறுவனச் செயல்பாட்டாளர் ஒருவரது பார்வையில் முன்வைக்கும் நாவல். அரசு சாரா நிறுவனச் செயல்பாட்டாளரான தவக்குலினுடைய உலகக் கண்ணோட்டமானது அரசு சாரா நிறுவனங்களின் அரசியல் சாரா நிலைப்பாட்டிலிருந்து தகவமைக்கப்படுகிறது. ஸமூப போராட்டத்தின் அரசியல் சிக்கல்களை அதன் விளைவுகளிலிருந்து எதிர்மறையாகப் பார்க்கும் இந்த நோக்கு போராட்டத்திற்கான நியாயங்களை ஏற்று அதன்து விமர்சனத்திற்குரிய பக்கங்களை அனுதாபத்துடன் பார்க்காமல் ஆயுதவிடுதலைப் போராட்டம் குறித்த ஒவ்வாமையுடனேயே பார்க்கிறது.

தவக்குல் இரண்டு பார்வைகளால் தகவலைப் படித்திருக்கிறார். அரசு சாரா நிறுவனப் பார்வை முதலாவது ஆயுத இயக்கம் இஸ்லாமிய மக்கள் வெளியேற்றம் உள்பட அவர்களுக்கு இழைத்த தீமைகள் இரண்டாவது. இந்த வகையில் உருவாகும் இந்தக் கைத்தமனநிலை இரு போராளிப் பெண்கள், அரசு சாரா நிறுவன நிர்வாகிகள் என அனைவருடனுமான உள்டாட்டங்களின் வழி முற்றிலும் போராட்டத்தை எதிர்மறையாகப் பார்க்கும் நிலைக்கு அவளைக் கொண்டு செல்கிறது. தலிபானிய எதிர்ப்பு மனநிலை, போராட்டம் குறித்த எதிர்மை என இரண்டு பண்புகளும் கொண்ட இந்நாவல், இறுதியில் தவக்குலின் இலங்கையிலிருந்தான வெளியேற்றத்தை முன்வைத்து முடிகிறது.

துரத்திருஷ்டவசமாக இந்த வெளியேற்றத்தை தமிழ் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு வழங்க நாவல் தயங்கிந்திர்கிறது. மட்டுமன்று இனக்கத்திற்கான அவாவை அது திரும்பத்திரும்ப உற்பத்தி செய்து கொண்டேயிருக்கிறது.

• • •

தறியுடன்

தமிழக கிடத்துசாரி அரசியல் வரலாற்றில் அதைகழும் அறியப்படாத வட ஒழுங்காடு, தமிழ்முரி மாவட்டங்களில் மாவோயிஸ்ட்டுகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற விசைத்தறித் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் பற்றிய நாவல்

மிலிர் கல்

கண்ணகீ தொன்மங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும் ஒரு ஆய்வும் மாணவியும் அவளது கல்லூரித் தோழனான கிடத்துசாரிச் செயல் பாட்டாளனும் ஒவ்வொன்றைப்படம் ஒன்றினை உருவாக்கும் பொருட்டு பும்புகார் முதல் கொடுங்கானும் வரை மேற்கொள்ளும் சாகசப் பயணம் குறித்த நாவல்

கையாதல்

பழங்குடி மக்களின் திருப்பும் வாழ்முறையும் அரசினாலும் பண்ணாட்டு மூலதன சக்திகளாலும் குறையாடவுக்கு உள்ளாகவிவரும் காலத்தில் அவர்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கும் நாவல்

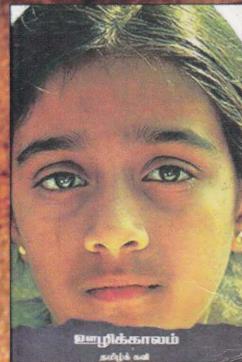

கொல்வதெழுதுதல் 90

1990 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் விவங்கையின் கழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு முஸ்லீம் கிராமத் தளத்தில் கியங்கும் கிந்நாவல் அக்கிராம மக்களையும் போர்க்கால அனுபவங்களையும் முஸ்லீம் அரசியல் கட்சி ஒன்றின் தளத்தினையும் பேசுகிறது.

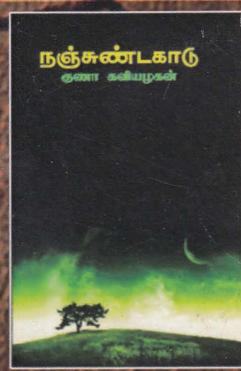
ஊழிக்காலம்

2009 மே 17 முன்வாய்க்கால் பேரழிவு துறித்த, எட்டுமாத காலத்தில் பெண்களும் குழந்தைகளும் வெகுமக்களும் எதிர்கொண்ட நெஞ்சைப் பிளக்கும் கொந்தளிப்பான அனுபவங்களை விவரிக்கும் நாவல்

நஞ்சன்டகாரு

குடும்பத்தையும் அதற்கான தமது பொறுப்புகளையும் விட்டுவிலக்ய போராளிகளின் தனிமைத்துயரும், சமவேளையில் ஆண்களற்ற குடும்பங்களைக் கொண்டு நடத்த வேண்டியிருந்த அன்னையரதும் அக்காக்களதும் நிராகரவான வாழ்வும் குறித்த நாவல்.

உம்மத்

முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்த யுத்தம் மனத்திர்களின் மீது திணித்த, குறிப்பாகப் பெண்களின் மீது திணித்த அவலத்தைச் சொல்லும் நாவல். முன்று பெண்களின் துயர திருப்பையும் அதிலிருந்து அவர்கள் மீள்வதற்காக நடத்தும் போராட்டத்தையும் விவரிக்கும் நாவல்.

மாசிலன் [குறும்படம்]

இயக்கம்: கஜீத்ஜி புலம்பையர் வாழ்வியல் அவலங்களுள் விவாகரத்தும் முக்கிய சமூகப் பிரச்சனையாக உருவெடுத்து வருகிறது. இதன் விளைவாக பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் கிருள் வெளிக்குள் நிரப்பந்தமாக தள்ளப்படுகிறது. கஜீத்ஜி என்கிற நமது திரைக்கலைஞரின் படைப்பு கிடு.

